

ৰঙিলী বাতৰা

২৮ বছৰ, ৫ সংখ্যা, ১৪ মাঘ, ৰবিবাৰ, ১৪২৯ ভাস্কৰাব্দ, পঞ্জীয়ন নং ৫৩৮৮৩ / ৯৪

RNI No. 53883/94. GHY--781025. Vol. 28: Issue No. 5 Date Of Publication -29 January 2023 Rs.10.00/-

স্বাস্থ্য আৰু গৃহ বিভাগত ১২০৮ নিযুক্তি পত্ৰ প্ৰদান

ৰঙিলী বাতৰাসেৱা- গুৱাহাটীৰ ১২০৮ গৰাকী প্ৰাৰ্থীক অসম শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ কলাক্ষেত্ৰত চৰকাৰে নিযুক্তি পত্ৰ প্ৰদান কৰে। নিযুক্তি পত্ৰ বিতৰণ অনুষ্ঠানত ১২০৮ টা পদৰ ভিতৰত ১১৩৬

টা পদ স্বাস্থ্য বিভাগৰ আৰু ৭২টা পদ গৃহ বিভাগৰ। অসম চৰকাৰৰ ১ লাখ নিযুক্তি প্ৰক্ৰিয়াৰ অংশ এই নিযুক্তি প্ৰক্ৰিয়া। অনুষ্ঠানত ভাষণ প্ৰদান কৰি মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে কয়, স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী হিচাপে মই ২০০৬ চনত দায়িত্ব লৈছিলো। এবছৰ বাদ দি ২০২১ চনলৈ মই অসমৰ স্বাস্থ্য মন্ত্ৰী আছিলো আৰু মুখ্যমন্ত্ৰী হিচাপেও স্বাস্থ্য বিভাগৰ ওপৰত (তিনিপ্ৰষ্ঠাত চাওক)

মধ্যপ্ৰদেশৰ মোৰেনাত ভাৰতীয় বায়ুসেনাৰ ২ খন যুঁজাৰু বিমান দুৰ্ঘটনাগ্ৰস্ত

ৰঙিলী বাতৰাসেৱা- শনিবাৰে মধ্যপ্ৰদেশৰ মোৰেনাৰ পাহাৰদগড় অঞ্চলত ভাৰতীয় বায়ুসেনাৰ দুখন যুঁজাৰু বিমান দুৰ্ঘটনাত পতিত হৈছে। মধ্যপ্ৰদেশৰ মোৰেনাৰ ওচৰত এখন চুখই-৩০ আৰু মিৰাজ ২০০০ বিমান দুৰ্ঘটনাগ্ৰস্ত হয়। ইতিমধ্যে, অনুসন্ধান আৰু উদ্ধাৰ অভিযান আৰম্ভ কৰা হৈছে। এই কথা

প্ৰতিৰক্ষা সূত্ৰৰ পৰা জানিব পৰা গৈছে। এই ঘটনাৰ পিছতে, ভাৰতীয় বায়ুসেনাৰ আদালতৰ তদন্তৰ নিৰ্দেশ দিছে। মোৰেনাৰ অতিৰিক্ত আৰক্ষী অধীক্ষক ৰায় সিং নৰবাৰিয়াই কয়, “বিমানখন আৰু ইয়াত উপস্থিত থকা লোকৰ সংখ্যা নিশ্চিত কৰিবলৈ এটা বায়ুসেনাৰ দল ঘটনাস্থলীত উপস্থিত হৈছে।” সূত্ৰসমূহে লগতে কয় যে, “দুয়োখন বিমান মধ্যপ্ৰদেশৰ গোৱালিয়ৰ (তিনিপ্ৰষ্ঠাত চাওক)

ৰাজস্থানৰ ভৰতপুৰত বায়ুসেনাৰ বিমান দুৰ্ঘটনাত পতিত

ৰঙিলী বাতৰাসেৱা- ৰাজস্থানৰ ভৰতপুৰত ভাৰতীয় সেনাৰ এখন চাৰ্চাৰ্ড বিমান দুৰ্ঘটনাত পতিত হয়। শনিবাৰে পুৱা ভৰতপুৰৰ ছেৱৰ থানাৰ অন্তৰ্গত নগলা

এখন গাঁৱৰ সমীপৰ মুকলি স্থানত দুৰ্ঘটনাত পতিত হয় বিমানখন। বিমান দুৰ্ঘটনাৰ খবৰ পোৱাৰ লগে লগে আৰক্ষী-প্ৰশাসনৰ বিষয়া ঘটনাস্থলীত উপস্থিত হয়। ভিৰ কৰে স্থানীয় লোকে। জানিব পৰা মতে, ভৰতপুৰৰ পিংগোৰা ৰে'লৱে ষ্টেচনৰ সমীপত এই দুৰ্ঘটনা সংঘটিত হয়। সূত্ৰ অনুসৰি, এই চাৰ্চাৰ্ড বিমানখন আধাৰ পৰা উৰা মাৰিছিল। বিমানখনত কিমানজন লোক আছিল সেই সম্পৰ্কে স্পষ্টকৈ এতিয়াও জানিব পৰা হোৱা নাই।

সম্পাদকীয়ঃ

কিং খান, পাঠান আৰু অসমীয়া ছবিজগত

যোৱা কিছুদিনৰ পৰা সকলোৰে মুখে মুখে এটাই চৰ্চিত নাম পাঠান। কিং খান অভিনীত পাঠান ছবিখন মুক্তিৰ লগে লগে বিতৰ্কত সোমাই পৰিছিল। যিবোৰ ছবিজগত পাঠান ছবিখন মুক্তি লাভ হৈছিল সেই ছবিগৃহসমূহত সুৰক্ষাৰ ব্যৱস্থা কৰিবলৈ অসমৰ মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী লৈ কিং খানৰ ফ'নও আহিছিল, আৰু তাৰবাবে চৰকাৰে ব্যৱস্থাও গ্ৰহণ কৰিছিল।

ভাৰতীয় মূলৰ এখন চিনেমা ছবিগৃহসমূহত চলিবৰ বাবে সুৰক্ষা কৰ্ম নিয়োগ কৰা কথাটো এক আৰ্চ্যাজনক কথা নহয়নে? এখন ধৰ্মনিৰপেক্ষ দেশত এখন বোলছবিকলৈ এনে বিতৰ্কৰ জানো যুক্তিসংগত? বাৰে যিনহওক আমাৰ স্থানীয় শিল্পী সকলৰ দ্বাৰা অভিনীত ছবিসমূহেও যাতে উচিত পদক্ষেপ পাই তাৰ বাবে যাতে চৰকাৰে উচিত পদক্ষেপ লয় তাৰবাবে আশা ৰাখিলোঁ।

জি পি সিং হ'ব ৰাজ্যৰ পৰৱৰ্তী আৰক্ষী সঞ্চালকপ্ৰধান

ৰঙিলী বাতৰাসেৱা- জি পি সিং হ'ব ৰাজ্যৰ পৰৱৰ্তী আৰক্ষী সঞ্চালক প্ৰধান। কলাক্ষেত্ৰত এই কথা ৰাজহুৱাকৈ ঘোষণা কৰিলে মুখ্যমন্ত্ৰী হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাই। অহা ৩১ জানুৱাৰীত অৱসৰ লব বৰ্তমানৰ আৰক্ষী সঞ্চালক প্ৰধান ভাস্কৰ জ্যোতি মহন্তই। কেইবাটাও

নাম পৰৱৰ্তী আৰক্ষী সঞ্চালক প্ৰধানৰ বাবে উত্থাপন হৈছিল যদিও চৰ্চাৰ শীৰ্ষত আছিল জি পি সিংৰ নাম। ১৯৯১ চনৰ আই পি এছ বিষয়া জি পি সিংক অসমত কা-বিৰোধী আন্দোলন তীব্ৰতৰ হৈ থকাৰ সময়ত দিল্লীস্থিত নিয়াৰ পৰা ঘূৰাই অনা হৈছিল। অসম-মেঘালয় কেডাৰৰ আই পি এছ বিষয়াজনে ডেপুটেশ্যনত নিয়াত আছিল। তেওঁক ঘূৰাই অনাৰ পাছত ৰাজ্যত তীব্ৰতৰ ৰূপ ধাৰণ কৰা কা-বিৰোধী আন্দোলন নিয়ন্ত্ৰণলৈ আনিবলৈ সক্ষম হৈছিল। আনহাতে ৰাজ্যৰ আইন-শৃংখলাজ নিত সমস্যা তৎপৰতাৰে নিয়ন্ত্ৰণ কৰাতো দক্ষ বুলি জনাজাত জি পি সিং।

প্ৰাণজিৎ দাসৰ বাসগৃহত কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী সৰ্বানন্দ সোণোৱাল

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- ভ্ৰাম্যমাণ থিয়েটাৰ তথা অসমীয়া চলচ্চিত্ৰ জগতৰ বলিষ্ঠ অভিনেতা সদ্যপ্ৰয়াত প্ৰাণজিৎ দাসৰ গুৱাহাটীস্থিত বাসগৃহত উপস্থিত হৈ কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী সৰ্বানন্দ সোণোৱালে শ্ৰদ্ধাঞ্জলি জ্ঞাপন কৰে। সৰ্বানন্দ সোণোৱালে প্ৰাণজিৎ দাসৰ শোকসন্তপ্ত পৰিয়ালবৰ্গক

সাক্ষাৎ কৰি গভীৰ সমবেদনা জ্ঞাপন কৰে আৰু বিদেহ আত্মাৰ চিৰশান্তি কামনা কৰে। তেওঁ উল্লেখ কৰে, “বিগত প্ৰায় চাৰিটা দশক ধৰি সारलील অভিনয়েৰে দৰ্শকক মন্ত্ৰমুগ্ধ কৰিছিল। তেওঁৰ বিয়োগ মধ্য জগতৰ লগতে আমাৰ সাংস্কৃতিক ক্ষেত্ৰৰ বাবে এক অপূৰণীয় ক্ষতি। প্ৰয়াত প্ৰাণজিৎ দাসৰ অভিনয় জীৱন আমাৰ মাজত সজীৱ হৈ থাকিব।”

ৰঙিয়াত ভয়ংকৰ পথ দুৰ্ঘটনা

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- ৰঙিয়াত ভয়ংকৰ পথ দুৰ্ঘটনা। দুৰ্ঘটনাৰ পিছতে ৰাইজে জ্বলাই দিলে ডাম্পাৰ। ৰঙিয়া তিনিআলিত আজি পুৱাই সংঘটিত হয় এই পথ দুৰ্ঘটনাটো। এখন তীব্ৰবেগী ডাম্পাৰে মহতীয়াই নিয়ে দুইবাইক আৰোহীক। ফলত থিতাতে মৃত্যু

হয় বাইক আৰোহী দুজনৰ। দুৰ্ঘটনাৰ পিছতে ঘটনাস্থলীত সৃষ্টি হয় উত্তপ্ত পৰিস্থিতিৰ। একাংশ ক্ষুব্ধ লোকে জ্বলাই দিলে দুৰ্ঘটনা সংঘটিত কৰা ডাম্পাৰখন। অগ্নিনিৰ্বাপক বাহিনীৰ লগতে আৰক্ষী ঘটনাস্থলীত উপস্থিত হৈছে।

কচুৱা তিনিআলি পৰিবহন শ্ৰমিক সন্থাৰ সমাজ সংস্কাৰমূলক সভা

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- ৭৪ তম গনতন্ত্ৰ দিৱসৰ লগত সংগতি ৰাখি কচুৱাত কচুৱা তিনিআলি পৰিবহন

শ্ৰমিক সন্থাৰ সমাজত প্ৰচলিত বাল্য বিবাহ, মদ, জুৱা, ড্ৰাগছ আৰু সমাজৰ কু-সংস্কাৰৰ ওপৰত এখন

সভা শ্ৰমিক সন্থাৰ কাৰ্যালয় প্ৰাঙ্গণত অনুষ্ঠিত হয়। পৰিবহন শ্ৰমিক সন্থাৰ সভাপতি ছইদুৰ ৰহমানৰ সভাপতিত্বত অনুষ্ঠিত হোৱা সভাখনৰ মূল উদ্দেশ্য ব্যাখ্যা কৰে শিক্ষক আব্দুল মালেকে, শিক্ষক আব্দুৰ ৰহিমে বাল্য বিবাহৰ ওপৰত গুৰুত্বপূৰ্ণ বক্তব্য আগবঢ়াই। সমাজৰ পৰা বাল্যবিবাহ বন্ধ কৰিব লাগিব।

(পাঁচ পৃষ্ঠাত চাওক)

ভুৱা এনকাউণ্টাৰ সম্পৰ্কীয় গোচৰত ৰাজ্য চৰকাৰলৈ বৃহৎ সকাহ

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- গুৱাহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়ত পঞ্জীভুক্ত PIL খাৰিজ ভুৱা এনকাউণ্টাৰ সন্দৰ্ভত পতিয়নযোগ্য নথি দাখিল কৰিব পৰা নাছিল আবেদনকাৰীয়ে। দিল্লীৰ আৰিফ মহম্মদ য়াছিন জোৱাদ্দাৰে দাখিল কৰিছিল PIL। গুৰুৱাৰে গোচৰৰ ৰায়দান অসম চৰকাৰৰ হৈ যুক্তি প্ৰদৰ্শন কৰে মহাধিবক্তা দেৱজিৎ শইকীয়াই।

CBI বা উচ্চ পৰ্যায়ৰ তদন্তৰ আৰ্জি খাৰিজ কৰে। PIL খাৰিজ কৰি নিৰ্দেশ দিয়ে ন্যায়াধীশ সুমন শ্যাম আৰু ন্যায়াধীশ সুস্মিতা ফুকনে। খাউণ্ডৰ বিচাৰপীঠৰ ৰায়দান বিচাৰিলে আবেদনকাৰীয়ে। গোচৰৰ FIR, তদন্ত প্ৰতিবেদন ই-মেইলযোগে প্ৰদানৰ নিৰ্দেশ দিয়ে।

পদ্মশ্ৰী সন্মানেৰে সন্মানিত হেমপ্ৰভা চুতীয়াৰ বিজেপিৰ বিশেষ সম্বৰ্ধনা জ্ঞাপন

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- পদ্মশ্ৰী সন্মানেৰে বিভূষিত অসম গৌৰৱ হেমপ্ৰভা চুতীয়াৰ বাসগৃহত আজি ভাৰতীয় জনতা পাৰ্টিৰ অসম প্ৰদেশৰ সভাপতি ভৱেশ কলিতাৰ নিৰ্দেশ অনুসৰি ৰাজ্যিক সম্পাদক বিকুল চন্দ্ৰ ডেকাৰ সৈতে উপস্থিত হৈ সম্বৰ্ধনা জ্ঞাপন কৰে অসম প্ৰদেশ বিজেপিৰ মুখপাত্ৰ সুভাষ দত্তই। উক্ত সম্বৰ্ধনা জ্ঞাপনৰ সময়ছোৱাত দত্ত ৰ লগতে মৰান ফটিকাচোৱা অভয় পুৰীয়া গাঁৱত অৱস্থিত তেওঁৰ বাসগৃহত স্থানীয় বিধায়ক চক্ৰধৰ গগৈ, ভাৰতীয় জনতা পাৰ্টিৰ ডিব্ৰুগড় জিলাৰ সভাপতি

জগদিশ ৰাজকোঁৱৰ, সাধাৰণ সম্পাদক প্ৰশান্ত গগৈ, ব্ৰজেন গগৈ, উপ সভাপতি চিত্ৰলেখা দুৱৰা, অমূল্য চেংলাৰী, ৰাজ্যিক সংবাদ বিভাগৰ সদস্য বিষ্ণু কোট, খোৱাং মণ্ডলৰ সভাপতি ক্ষিৰোদ দুৱৰা, জিলা মহিলা মৰ্চাৰ সভানেত্ৰী মামুন গগৈ মিত্ৰ, সাধাৰণ সম্পাদিকা ৰূপা গোঁহাই, জ্যেষ্ঠ নেতা সত্যনাৰায়ণ আগৰৱালা, স্বৰ্ণ শইকীয়া দেউৰী, খোৱাং মণ্ডলৰ বিভিন্ন মৰ্চাৰ নেতৃবৃন্দৰ লগতে পঞ্চায়ত প্ৰতিনিধি সকল উপস্থিত হৈ শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰে।

২২ ৰ পৰা ৩০ বছৰৰ ভিতৰত সকলোৱে বিয়া পাতিব লাগেঃ মুখ্যমন্ত্ৰী হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মা

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- গুৱাহাটীৰ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ কলাক্ষেত্ৰত নিযুক্তি পত্ৰ বিতৰণ অনুষ্ঠানত মুখ্যমন্ত্ৰী ড° হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাই কয়, বাল্য বিবাহ আৰু শিশুৰ জন্ম যদি ৰোধ কৰিব পাৰো তেন্তে আমি

প্ৰসূতি আৰু শিশুৰ মৃত্যু ৰোধৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট সফলতা লাভ কৰিব পাৰিম। এনএইচএমে এই কাম হাতত লৈছে। এই অনুষ্ঠানতে মুখ্যমন্ত্ৰী হিমন্ত বিশ্ব শৰ্মাৰ যুৱ প্ৰজন্মক বিশেষ আহ্বান।

মুখ্যমন্ত্ৰী গৰাকীয়ে ভাষণৰ মাজতে কয় যে, ‘ ২২ ৰ পৰা ৩০ বছৰৰ ভিতৰত সকলোৱে বিয়া পাতিব লাগে। বিয়া নপতাসকলে সোনকালে বিয়া পাতিব লাগে। ৰখি থাকিলেও দিগদাৰ। যিদৰে কম বয়সত বিয়া পাতিব নালাগে, বেছি বয়সতো বিয়া হ’ব নালাগে। ২২ ৰ পৰা ৩০ বছৰৰ ভিতৰত সন্তান জন্ম দিব লাগে। ৩৫ বছৰৰ পিছত বিয়া হোৱা, সন্তান জন্ম দিয়াটোৱেও কেতিয়াবা অসুবিধাত পেলায়।’

বেংতল আৰক্ষী চকীৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত আৰক্ষী বিষয়াক নিলম্বন

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা- চিৰাং জিলাৰ বেংতল আৰক্ষী চকীৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত আৰক্ষী বিষয়া আফজাল হুছেইনক নিলম্বন। মহিলা নিৰ্যাতনৰ ঘটনাৰ তদন্তত হেমাৰিৰ অভিযোগত নিলম্বিত হ’ল আৰক্ষী বিষয়াগৰাকী। চিৰাঙৰ নাঙলভঙাত এগৰাকী মহিলাক দলবদ্ধ নিৰ্যাতনৰ চেষ্টা চলিছিল। খেতিপথাৰৰ মাজতে একাংশ দানৱৰ নিকৃষ্ট কাণ্ড হুচিয়েল

মিডিয়াত ভাইৰেল হৈ পৰিছিল। বেংতল আৰক্ষী চকীত অভিযোগ দিছিল ভুক্তভোগী মহিলাগৰাকীয়ে। কিন্তু বেংতল আৰক্ষী চকীৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত বিষয়া তথা উপ পৰিদৰ্শক আফজাল হুছেইনে দুৰ্ভগীয়া মহিলা গৰাকীক ন্যায় দিয়াৰ পৰিৱৰ্তে আচামীসকলক ৰক্ষণাবেক্ষণ দি স্ত্ৰীলতাহানিৰ গোচৰ উঠাই ল’বলৈ মহিলাগৰাকীক হেচা

প্ৰয়োগ কৰাৰ অভিযোগ উত্থাপিত হৈছিল। ঘটনা সন্দৰ্ভত কোনো ধৰণৰ ব্যৱস্থা লোৱা নাছিল বেংতল আৰক্ষীয়ে। অৱশেষত চিৰাং আৰক্ষীৰ পৰা বিভাগীয় ভাৱে তদন্ত কৰি গুৰুৱাৰ বিয়লিৰ ভাগত আৰক্ষী অধীক্ষক প্ৰাণজিত বৰাই বেংতল আৰক্ষী চকীৰ ভাৰপ্ৰাপ্ত বিষয়া আফজাল আলীক চাকৰিৰ পৰা নিলম্বন কৰে।

গুৱাহাটীত ড° মৰমী বৰঠাকুৰ তালুকদাৰ আৰু জ্যোৎস্না নাথৰ দুখন গ্ৰন্থ উন্মোচন

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা - ৰাজ্যৰ অন্যতম প্ৰকাশন অনুষ্ঠান “পৰাগজ্যোতি প্ৰকাশন”ৰ উদ্যোগত বিশিষ্ট কবি-লেখিকা-শিক্ষাবিদ ক্ৰমে ড° মৰমী বৰঠাকুৰ তালুকদাৰ (অভয়াপুৰী, বঙাগাঁৱ) আৰু জ্যোৎস্না নাথ (আগিয়া, গোৱালপাৰা) ৰ দুখন কাব্য সংকলন ক্ৰমে “অন্তৰ্জীৱনৰ ডায়েৰী” আৰু “অনুৰাধা” গুৱাহাটীত প্ৰেছ ক্লাবত এক আড্ডাৰূপে পৰিৱেশৰ মাজত শুভ উন্মোচন কৰা হয়। মিতালী শৰ্মাৰ সংস্কৃতি বন্দনাৰে আৰম্ভ কৰা সভাখন উদ্বোধন কৰি “বিজ্ঞান আৰু প্ৰযুক্তিবিদ্যা বিশ্ববিদ্যালয়”ৰ অসমীয়া বিভাগৰ মুৰব্বী অধ্যাপিকা ড° মলিনা দেৱী ৰাভাই কয়- “গ্ৰন্থ পঢ়িলেহে কু-সংস্কাৰ, বদ অভ্যাস আদি আঁতৰাব পাৰি।। এখন গ্ৰন্থই সমাজ সংস্কাৰ কৰিব পাৰে। গ্ৰন্থকাৰৰ অমূল্য সৃষ্টিৰ বাবে বিশ্বৰ সাহিত্যত খলকনি আনিব পাৰে। সাম্প্ৰতিক সময়ত নতুন প্ৰজন্মৰ মাজত দেখা দিয়া গৰ্হিত চিন্তাবোৰ সাহিত্যিকসমাজে তেওঁলোকৰ

সৃষ্টিৰ মাধ্যমেৰে পৰিবৰ্তন কৰিব লাগিব।” অধ্যাপিকা ড° মৰমী বৰঠাকুৰ তালুকদাৰৰ প্ৰায় ৫০০ পৃষ্ঠাৰ কাব্য সংকলনখনি উন্মোচন কৰি অসম সাহিত্য সভাৰ নৱ-নিৰ্বাচিত সভাপতি ড° সূৰ্য হাজৰিকাই কয়- “এখন গ্ৰন্থই এটি সভ্যতা ধৰি ৰাখিব পাৰে। সাৰ্থক সাহিত্য সৃষ্টিৰাজিৰে জগতত প্ৰতিষ্ঠা হ’ব পাৰি।। কবিতা ৰচনাত নন কলা কৌশল প্ৰয়োগ হৈছে। অসমৰ কবি বিশ্ববন্দিত হৈছে। আমি আশা কৰোঁ বছৰেকত কিমান গ্ৰন্থ প্ৰকাশ পাই তাৰ সংক্ষিপ্তাক বিৱৰণীমূলক এখন গ্ৰন্থ প্ৰকাশ হ’ব লাগে। এই শতিকাত অসমীয়া সাহিত্যত বহু উন্নতমানৰ গ্ৰন্থ প্ৰকাশ পাইছে। অসমৰ অসমীয়া গ্ৰন্থও দেশে বিদেশে সমাদৃত

হৈছে।” জ্যোৎস্না নাথৰ গ্ৰন্থ উন্মোচন কৰি দি আহাম ট্ৰিবিউন কাকতৰ ডেপুটি এডিটৰ ৰামানুজ দত্ত চৌধুৰীয়ে কয়- “পৃথিৱীৰ বহু ভাষাৰ সাহিত্যকৈ অসমীয়া ভাষাৰ সাহিত্য বহু উন্নত। ছপা আখৰত পঢ়াৰ আমেজ সুকীয়া। অসমত লিখি জীয়াই থকাৰ পৰিৱেশ আজিও হোৱা নাই। ই বৰ দুৰ্ভাগ্য। অসমীয়া গ্ৰন্থ অসমীয়া মানুহে বেছিকৈ পঢ়িব লাগিব। লেখক সমাজক জীয়াই থকাত সহায় কৰিব লাগিব।” প্ৰকাশনৰ সচিব, সাংবাদিক দীপক শৰ্মাই আঁত ধৰা সভাত মুখ্য অতিথি হিচাপে অসমৰ অৱসৰপ্ৰাপ্ত অতিৰিক্ত আৰক্ষী সঞ্চালক প্ৰধান তথা বিশিষ্ট

(পাঁচ পৃষ্ঠাত চাওক)

অসম শিশু কল্যাণ সদনৰ এই মাহৰ অতিথি অনুষ্ঠানত প্ৰতিদিন টাইমছৰ মুখ্য সম্পাদক নিতুমণি শইকীয়া

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা - “পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ ব্যস্ত মানুহজনৰ হাততে আটাইতকৈ বেছি সময় থাকে” - ১৯৫৬ চনতে প্ৰতিষ্ঠা হৈ আজিকোপতি শিশুৰ কল্যাণৰ বাবে কাম কৰি অহা গুৱাহাটী সুন্দৰবড়ীস্থিত অসম শিশু কল্যাণ সদনৰ চৌহদত অৱস্থিত সদনৰ প্ৰেক্ষাগৃহত পোনপ্ৰথম বাবে আয়োজন কৰা এই মাহৰ অতিথি অনুষ্ঠানটোত অতিথি হিচাপে উপস্থিত থাকি এনেদৰে কয় বিশিষ্ট সাংবাদিক তথা প্ৰতিদিন কাকতৰ মুখ্য সম্পাদক নিতুমণি শইকীয়াই। তেখেতে নিজৰ বক্তব্যত অসম শিশু কল্যাণ সদনে

সুদীৰ্ঘ দিনৰ পৰা কৰি অহা কৰ্মৰাজীৰ প্ৰশংসা কৰাৰ লগতে সদনে সমাজৰ বিভিন্ন ক্ষেত্ৰৰ লোকসকলক আনি আৱাসী সকলৰ স’তে বাৰ্তালাপৰ সুবিধা দিয়াৰ বাবে ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰে। সদনৰ সভাপতি পৰমেশ্বৰ শৰ্মাৰ সভাপতিত্বত অনুষ্ঠিত অনুষ্ঠানটিত বিশিষ্ট সাংবাদিক গৰাকীয়ে ভাৰত অসম আৰু বিশ্বৰ বহুকেইজন প্ৰথিতযশা ব্যক্তিৰ শৈশৱত ভোগ কৰা জটিল সমস্যা সমূহৰ কথা বৰ্ণনা কৰি আৱাসীসকলক প্ৰৱল ইচ্ছাশক্তি আৰু গভীৰ আত্মবিশ্বাসৰ জৰিয়তে জীৱনক গঢ় দিবৰ বাবে

আহান জনাই। সদনৰ সম্পাদিকা ইন্দিৰা শইকীয়া বৰাই উদ্দেশ্য ব্যাখ্যা কৰা সভাত সদনৰ কাৰ্যনিৰ্বাহক সদস্য আৰু বিশিষ্ট লিখক গোপাল জালানে নিতুমণি শইকীয়াৰ জীৱন আৰু কৰ্মৰ বিষয়ে আলোকপাত কৰি সাংবাদিক গৰাকীয়ে বৰ্তমান অসমৰ জাতীয় জীৱনৰ উত্তৰণত লোৱা ভূমিকাৰ বিষয়ে বিশেষভাৱে অৱলোকন কৰে। সভাৰ আৰম্ভণিতে সদনৰ আৱাসীসকলৰ দ্বাৰা এটি সমবেত সংগীত পৰিবেশন কৰাৰ লগতে সাংবাদিক গৰাকীৰ স’তে অন্তৰঙ্গ আলাপো অনুষ্ঠিত হয়। সদনৰ প্ৰায় চল্লিছগৰাকী আৱাসীয়ে, শিক্ষক-শিক্ষয়িত্ৰী উপস্থিত থকা অনুষ্ঠানতোত ড° মুক্তা বিশ্বাস, ড° সন্ধ্যা পাঠক, অধীৰ চন্দ্ৰ দাস, বিজয় শঙ্কৰ শৰ্মা, হৰেকৃষ্ণ কলিতাৰ লগতে পৰিচালনা সমিতিৰ বহু কেইজন সদস্য সদস্যই অংশগ্ৰহণ কৰে।

নিশাৰ মহানগৰীত দলবন্ধ ধৰ্ষণৰ ঘটনা

ৰঙিলী বাৰ্তাসেৱা - সৰস্বতী পূজাৰ নিশা সংঘটিত হৈছে এই ঘটনা। জানিব পৰা মতে দহ জনীয়া এটা যুৱকৰ দলৰ দলবন্ধ ধৰ্ষণৰ বলি হ’ল যুৱতী। গোৱেশ্বৰৰ হাতীবাধা নামৰ এখন গাঁওত চাইকেল চলাই কৰে যুৱতী গৰাকীক। অপহৰণৰ

পিছতেই নিচাযুক্ত টেবলেট খুৱাই বশিষ্ঠৰ ইন্দিৰা নগৰৰ ৰাজপথত পেলাই থৈ যায় যুৱতী গৰাকীক। স্থানীয় লোকৰ উ পস্থিতিত ইতিমধ্যে উদ্ধাৰ কৰা হৈছে যুৱতী গৰাকীক। সম্প্ৰতি বশিষ্ঠ থকা অৱস্থাত প্ৰথমে অপহৰণ আৰক্ষীয়ে উদ্ধাৰ কৰে যুৱতী গৰাকীক।

মধ্যপ্ৰদেশৰ মোৰেনাত

বিমানঘাটিৰ পৰা উৰা মাৰিছিল য’ত এটা অনুশীলন চলি আছিল।” মোৰেনাৰ কালেক্টৰে কোৱা অনুসৰি দুৰ্ঘটনাটো পুৱা ৫ বাজি ৩০ মিনিটত সংঘটিত হৈছিল। পাইলটসকলক এছইউ-৩০ৰ পৰা সুৰক্ষিতভাৱে উলিয়াই অনা হৈছে আৰু তেওঁলোক সামান্য আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈছে বুলি তেওঁ কয়। মোৰেনাৰ উপায়ুক্ত অংকিত আস্থানাই কয়, “পাইলটসকলক বিচাৰি উলিওৱা হৈছে আৰু উদ্ধাৰ অভিযানৰ বাবে আৰক্ষী আৰু স্থানীয় প্ৰশাসন ঘটনাস্থলীত উপস্থিত আছে। পাইলটসকলে আঘাতপ্ৰাপ্ত হৈছে আৰু তেওঁলোক সুৰক্ষিত।” “ভাৰতীয় বায়ুসেনাই উক্ত সংঘৰ্ষ মধ্য উৰণত হৈছিল নে নাই সেয়া প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ আদালতৰ তদন্তৰ নিৰ্দেশ দিছে। দুৰ্ঘটনাটোৰ সময়ত ছুখই-৩০ত ২ জন পাইলট আৰু মিৰাজ ২০০০ ত এজন পাইলট আছিল। প্ৰাৰম্ভিক প্ৰতিবেদন অনুসৰি ২ জন পাইলট সুৰক্ষিত আছে আনহাতে এখন বায়ুসেনাৰ হেলিকপ্টাৰ সোনকালেই তৃতীয় পাইলটৰ অৱস্থানত উপস্থিত হৈছে।” প্ৰতিৰক্ষা মন্ত্ৰালয়ৰ সূত্ৰত এইদৰে প্ৰকাশ কৰে।

স্বাস্থ্য আৰু গৃহ বিভাগত

যিমান পাৰো দৃষ্টি ৰাখিবলৈ চেষ্টা কৰো। স্বাস্থ্য বিভাগত খুব ডাঙৰ আৰু গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা ষ্টাফ নাৰ্ছসকলে পালন কৰে। ২০০৬ চনত অসমত প্ৰায় ১০ হাজাৰ ষ্টাফ নাৰ্ছে চাকৰি পোৱা নাছিল। তেতিয়া অসমত নাৰ্ছিং হোমো নাছিল। সেই সময়ত আমি একেলগে জজ খেলপথাৰত ২৬০০ ছোৱালীক জিএনএম নাৰ্ছৰ নিযুক্তি পত্ৰ দিছিলো। তাৰ পিছত অসমত ৰাষ্ট্ৰীয় স্বাস্থ্য অভিযান, চৰকাৰ সকলো মিলি অতি কমেও ১৫ হাজাৰ ছোৱালীয়ে ষ্টাফ নাৰ্ছৰ চাকৰি পাইছে। তাৰ লগে লগে জিএনএম শিক্ষা ব্যাপক কৰি তোলাৰ বাবে জিএনএম স্কুল খুলিবলৈ অনুমতি দিয়া আৰু ৰাজ্য চৰকাৰেও জিএনএম স্কুল খোলাৰ কাৰণে জিএনএম পঢ়া ছোৱালীৰ সংখ্যা যথেষ্ট বেছি। আজি প্ৰত্যেকগৰাকী জিএনএম পাছ কৰা ছোৱালীয়ে হয় চৰকাৰ, নহ’লে নেচনেল হেলথ মিছন বা প্ৰাইভেট নাৰ্ছিং হোমত চাকৰি পাবলৈ সক্ষম হৈছে। নিযুক্তিৰ খতিয়ান সদৰী কৰি মুখ্যমন্ত্ৰী ড° শৰ্মাই কয় যে মেডিকেল শিক্ষাত ১৪৫ গৰাকী, স্বাস্থ্য সেৱাত ১,০০৫ গৰাকী, পৰিয়াল কল্যাণত ৪৯ গৰাকী, অটল অমৃতত ৪২৯ গৰাকী, ৰাষ্ট্ৰীয় অভিযানত ৭৯১ গৰাকী, বিভাগত ৪৪ গৰাকী আৰু এনএইচএমত পৰৱৰ্তী পৰ্যায়ত ২৫৫ গৰাকী নিযুক্তি হৈছে। অহা কেইদিনত স্বাস্থ্য বিভাগত তৃতীয়বৰ্গৰ পদৰ নিযুক্তি হ’ব। এসপ্তাহৰ ভিতৰত ২,৪০০ টা পদৰ নতুন মেডিকেল কলেজত নিযুক্তিৰ বাবে বিজ্ঞাপন প্ৰকাশ পাব। স্বাস্থ্য বিভাগৰ সৰ্বমুঠ ১২ হাজাৰ নিযুক্তি হ’ব। ইপিনে, বিগত সময়ছোৱাত আলফা, এনডিএফবি, বিএলটি, কাৰ্বি-ডিমাচা-আদিবাসী সশস্ত্ৰ সংগ্ৰামীৰ গুলী, বিস্ফোৰণ, এম্বুছত প্ৰাণ হেৰুওৱা ৭২গৰাকী আৰক্ষী লোকৰ নিকটাত্মীয়ক আজি আৰক্ষী বিভাগত নিযুক্তি প্ৰদান কৰে। মুখ্যমন্ত্ৰী ড° শৰ্মাই কয় যে ১৯৮৮ ৰ পৰা এতিয়ালৈ সশস্ত্ৰ সংগ্ৰামীৰে হোৱা এম্বুছত অসম আৰক্ষীৰ ৪২২জন ব্যক্তি নিহত হয়। আজি ইয়াৰে ৭২জনৰ পৰিয়ালৰ নিকটাত্মীয়ক নিযুক্তি দিয়া হৈছে। অহা দুমাহৰ ভিতৰত অৱশিষ্টসকলৰ পৰিয়ালৰ নিকটাত্মীয়ক নিযুক্তি প্ৰদান কৰা হ’ব। এই অনুষ্ঠানত স্বাস্থ্যমন্ত্ৰী কেশৱ মহন্ত, ৰাজ্যসভাৰ সাংসদ তথা মুখ্যমন্ত্ৰীৰ ৰাজনৈতিক সচিব পৱিত্ৰ মাৰ্ঘেৰিটা, আৰক্ষী সঞ্চালক প্ৰধান ভাস্কৰজ্যোতি মহন্ত, বিশেষ আৰক্ষী সঞ্চালকপ্ৰধান তথা নৱনিযুক্ত ৰাজ্যৰ আৰক্ষী সঞ্চালকপ্ৰধান জি পি সিং, গৃহ বিভাগৰ প্ৰধান সচিব নিজ বাৰ্মা, স্বাস্থ্য আৰু পৰিয়াল কল্যাণ বিভাগৰ প্ৰধান সচিব অৰিনাশ যোশী, ৰাষ্ট্ৰীয় স্বাস্থ্য অভিযান অসমৰ মিছন সঞ্চালক ড° লক্ষ্মীপ্ৰিয়া উপস্থিত থাকে।

অনন্যা

হিয়া দাস, শূৱালকুছি

মাহ -হালধিৰে নোওৱাৰ পিছত ঈশানীয়ে ৰঙা সাজযোৰ পিন্ধি আইনাৰ সমুখত বহিল। বহুসময় ধৰি নিজৰ প্ৰতিবিম্বলৈ নিখৰ হৈ চাই ব'ল তাই। পলাশৰ বৰ প্ৰিয় আছিল এইৰংটো। বিয়াৰপিছত প্ৰথমবাৰ পলাশে এই সাজযোৰ উপহাৰ দিছিল।

বিউটিচিয়ান দুজনীয়ে তাইৰ পিঠিলৈকে বৈ পৰা, ঘন ক'লা চুলিখিনি সুন্দৰকৈ খোপা এটা বান্ধি খৰিকাজাই ফুলৰ মালা মেৰিয়াই তাৰ মাজত ৰঙা গোলাপৰ আধা মেলা কলি দুটি গুঁজি দিলে, সেওঁতাৰ সেজত পিন্ধালে চিতি পাতি। কালি দৰাঘৰে জোৰোণত দিয়া সোণৰ গলপতা, ৰত্নখচিত হাৰ, ম'ৰাপখীয়া, হৰিণচকুৱা আঙঠি, জাংফাই কেৰু আৰু দুজাপ খাৰু পিন্ধালে।

ইতিমধ্যে আত্মীয়-স্বজনেৰে ঘৰ ভৰি পৰিছে। অনুষ্ঠু পীয়াতকৈ বিবাহ কাৰ্য আয়োজন কৰা হৈছিল যদিও নিমন্ত্ৰিতৰ লগতে অনাহুত অতিথিও যথেষ্ট সংখ্যক আহিছে। তাই শূনা-শুনাকৈ ভিন্ন জনে ভিন্ন মন্তব্য কৰিছে। তেনে সিদ্ধান্তত মিশ্ৰিত প্ৰতিক্ৰিয়া প্ৰকাশ কৰিছে। আত্মীয়তাৰ পৰিচয় দিয়া সেইসকল লোকেই আজি শতখণ্ডত বিভক্ত কৰিব খুজিছে তাইক। কিন্তু সেইবোৰ কথাই কেতিয়াও কোনো প্ৰভাৱ

পেলাব নোৱাৰে তাইৰ ওপৰত। : মাহীদেউ ওলাই আহক। দৰা পালেহি। কাৰোবাৰ চিঞৰত মাকৰ সৈতে মানুহবোৰ চোতাললৈ ওলাই গ'ল। মাক-দেউতাকে অত্যন্ত বিনয়েৰে দৰাঘৰীয়াক অভ্যর্থনা জনাইছে। দুপৰীয়া এক বজাৰ পৰা বিবাহৰ মাংগলিক অনুষ্ঠান আৰম্ভ হ'ব। ঈশানী নিজৰ কোঠালৈ গ'ল।

ঈশানীয়ে পলাশৰ ফটোখন তুলি লৈ চাদৰৰ আঁচলেৰে আলফুলে মোহাৰি দিলে। ফটোখন মুখৰ ওচৰলৈ নি প্ৰাণভৰি সুবাস ল'লে, তাৰপিছত আৱেগকম্পিত ওঁঠেৰে পলাশৰ ওঁঠযুৰিত উল্লু চুম্বন আঁকি দিলে। পলাশ আছে। থাকিব। তাইৰ শ্বাস-প্ৰশ্বাসৰ গতিৰোধ নোহোৱালৈকে তাৰ অস্তিত্ব থাকিব। আজিৰ পৰা তাই অকলশৰীয়া নহয়। কাৰণ পুনৰ্বিবাহ কৰিব তাই। আৰু এয়া তাইৰ নিজৰ সিদ্ধান্ত। অতীজত চেন কিমান নাৰীয়ে দেৱতাৰ প্ৰতিমূৰ্তিৰ সৈতে বিবাহপাশত আৱদ্ধ হৈছিল। সেই দেৱতাৰ পত্নী হৈয়ে তেওঁলোক আমৃত্যু জীৱনক উদ্‌যাপন কৰিছিল। কিন্তু তাৰ মাজত দুই এটা ব্যতিক্ৰমী ঘটনা থাকিব পাৰে। জীৱনৰটো কোনো সুনিৰ্দিষ্ট পথ নাথাকে। কেইমুহূৰ্তমান ফটোখনৰ ফালে থৰ হৈ চাই থাকি লাহেকৈ

বিছনাত নমাই থৈ থিৰিকিৰে মূৰ তুলি আকাশলৈ চালে। ধূলিয়ৰি আকাশ। অলপ আগতেই প্ৰচণ্ড বতাহ এজাকে সকলোতে ধূলিৰ ওৰণি এখন জাপি থৈ গৈছে। লঠঙা অথচ দৃঢ়তাৰে গছবোৰ থিয় দি আছে প্ৰত্যয়ৰ বুকুত। সৰাপাতে দি গৈছে কাণে কাণে নৱ বসন্তৰ খবৰ। প্ৰকৃতি উদ্বাউল হৈ অজস্ৰ হাত প্ৰসাৰিছে নৱ বসন্তৰ ৰঙেৰে ৰঙীন হ'বলৈ। - কুপৰ কুমকুমে ফাগু অতি সুবাসিত...

নাতিদূৰৈৰ ঈশ্বৰ শ্ৰী শ্ৰীহাটীসত্ৰ পৰা ভাহি আহিছে হোলীগীত। কাইলৈ হোলী পূৰ্ণিমা। নামনি অসমৰ বৰপেটা, গুৱাহাটী, শূৱালকুছি আদি ঠাই সমূহত উলহ-মালহেৰে উদ্‌যাপিত হ'ব। শিমলুৰ চামিয়ানা তৰা আকাশত আবিৰৰ কত ৰঙে - : আহা ঈশানী, দৰা বাট চাই আছে হোমৰ গুৰিত। হঠাৎ শাহুৱেকৰ মাতত ঈশানীৰ তন্ময়তা ভাগিল। : মা...! ঈশানী দৌৰ মাৰি আহি শাহুৱেক আঁকোৱালি ধৰিলে ঈশানী। : আই, ফাগুনত হেৰাই যোৱা তোমাৰ ৰংবোৰ আকৌ ফাগুনেই ঘূৰাই দিব খুজিছে। আহা, সি বাট চাই আছে। জানা আই, এই ধূসৰিত ফাগুন নাহিলে বসন্তৰ সুন্দৰতাক কোনেও অনুভৱ কৰিব নোৱাৰিলে হয়। বসন্তৰ আনন্দত কোনো আলোড়িত নহ'ল হয়।

ঈশানীয়ে মূৰ তুলি কৃতজ্ঞতাৰ চাৰনিৰে শাহুৱেকৰ চকুলৈ চালে। এখন্তেক পিছত আকৌ ক'লে শাহুৱেকে- : গৌৰৱেৰে কণ্ঠ, সি মোৰ সুযোগ্য সন্তান আছিল। যাৰ বাবে আজি তোমাৰ দৰে লখিমীজনীক মই দ্বিতীয়বাৰ বোৱাৰীৰ ৰূপত আদৰণি জনাবলৈ বিৰল সৌভাগ্য

প্ৰাপ্ত কৰিছোঁ। ঈশানীক হাতত ধৰি মণ্ডপৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল। যেতিয়া ঈশানী হোমৰ গুৰিত বহিছিল তেতিয়া বিভিন্ন নিউজ চেনেল সাংবাদিকসকলে ব্যতিক্ৰমী বিয়াখন লাইভ টেলিকাস্ট কৰিবলৈ ব্যস্ত হৈ পৰিছিল।

ন্যায়

মতিউৰ ৰহমান, নগাঁও

যুগে যুগে প্ৰতাৰণা
লোপ লালসাত অন্ধ হৈ,
মানৱক আঘাত কৰিছে
স্বাৰ্থৰ উৰ্ধত গৈ!
চৌদিশে দুৰৱস্থা
অসংখ্যজনে হেৰুৱাইছে
নিজৰ আস্থা।

বহুজনে মানৱ সংজ্ঞাটোকে পাহৰিলে
হিংসুক, অহংকাৰী ৰূপে কালিমা সানিলে।
যাৰ লিখনি কলংকীত
যাৰ কথাত বিষ মিশ্ৰিত
যাৰ আচৰণত মানৱ নিৰ্যাতিত
কোনে ক'ব তেওঁক জ্ঞানী, বুদ্ধিজীৱী?
সৃষ্টিৰ শ্ৰেষ্ঠ মানৱ জাতি
উপাসনাৰে লভে আত্ম সন্তুষ্টি,
উপাসনা তেতিয়াহে গ্ৰহণ যোগ্য হ'ব
যেতিয়া পৱিত্ৰ অন্তৰেৰে শুদ্ধ স্থানত কৰিব।
কাৰোবাৰ বিশ্বাস পৰকালত,
কোনোবাৰ পুনৰ জনমত
কিন্তু সকলোৰে শিৰণত হয়
সৃষ্টিকৰ্তাৰ চৰণত।
কোনো ধৰ্মই ভেদ-ভাৱ নিশিকায়
অন্যাকো প্ৰশ্ন্য নিদিয়,
তেন্তে কিয় মানৱ আজি মূল
মন্ত্ৰৰ পৰা বিচলিত?
জীৱন ক্ষন্তেকীয়া
কচুপাতৰ পানীৰ লেখীয়া।
সেয়ে আগুৱাই আহক
দুনীতি, ভ্ৰষ্টাচাৰ বোধ কৰিবলৈ
ন্যায়ৰ হকে মাৰ বান্ধি থিয় দিবলৈ।

পাঠান বিতৰ্কৰ ইতিৰেখা

ফখৰুদ্দিন আহমেদ

শ্বাহৰুখ খান আৰু দিপিকা পাডুকনে মূল চৰিত্ৰত অভিনয় কৰা বহু বিতৰ্কিত চিনেমা “পাঠান” ৰ বিতৰ্কই নতুন দিশলৈ গতি কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছে। এই ক্ষেত্ৰত অসমত প্ৰধানকৈ নেতৃত্ব লৈছে মুখ মেলিলেই ইছলাম ধৰ্ম, কোৰান আৰু হজৰত মহম্মদ (ছ:) সম্পৰ্কত কটু মন্তব্য কৰি মুছলমান সকলৰ ধৰ্মীয় আবেগ আৰু অনুভূতিত আঘাত কৰিবলৈ কুণ্ঠাবোধ নকৰা তথাকথিত হিন্দুত্ববাদী নেতা বুলি ঘোষণা কৰি ফুৰা সত্যৰঞ্জন বৰাই। পাঠান চিনেমাত অভিনয় কৰা অভিনেত্ৰী দিপিকা পাডুকনে বলিউদ জগতত প্ৰতিষ্ঠা হোৱাৰ একাধিক দশক ইতিমধ্যে পাৰ হৈ গৈছে। তেখেতে ২০০৫ খ্ৰীষ্টাব্দতে বলিউদত প্ৰৱেশ কৰি সদ্য মুহূৰ্তত প্ৰায় দুই দশক অতিক্ৰমণৰ সন্ধি ক্ষণত। তেখেতৰ দেউতাক প্ৰকাশ পাডুকন ভাৰতীয় বেডমিণ্টন খেল জগতৰ এগৰাকী প্ৰখ্যাত খেলুৱৈ।

সাম্প্ৰতিক সময়ৰ বলিউডৰ আটাইতকৈ দামী অভিনেত্ৰী হিচাপে ইতিমধ্যে বহুতো পুৰস্কাৰো দিপিকা পাডুকনে লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। সেয়া ফিল্মফেয়াৰ বঁটাকে ভিতৰ কৰি আৰু অন্যান্য।

ভাৰতৰ আন আন ৰাজ্যৰ দৰে অসমতো পাঠান বিতৰ্কৰ আৰম্ভ হৈছিল অভিনেত্ৰী দিপিকা পাডুকনক হালধীয়া ৰঙৰ বিকিনি পৰিধান কৰি “বে চৰম ৰঙ” শীৰ্ষক গীতটিত অভিনয় কৰাৰ বাবে। কাৰণ সনাতনী হিন্দু ধৰ্মত হালধীয়া ৰঙক পবিত্ৰ বুলি গণ্য কৰা হয়। কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত

হোৱা প্ৰতিবাদে প্ৰথম অবস্থাত সাধাৰণ জনতাৰ কিছু সমীহ আদায় কৰিবলৈ সমৰ্থ হৈছিল যদিও অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে এই প্ৰতিবাদে সম্পূৰ্ণ ৰূপে ৰাজনৈতিক ৰূপ লাভ কৰে আৰু ভাৰতৰ হেজাৰ বছৰীয়া সভ্যতা, সংস্কৃতি ৰক্ষাৰ্থে হ'ব লগা প্ৰতিবাদে ৰাজনৈতিক ৰঙ পৰিগ্ৰহণ কৰি ই অতি কম সময়ৰ ভিতৰতে সাম্প্ৰদায়িক ৰূপ লাভ কৰে। ৰাজনৈতিক ভাৱে ভাৰতীয় সভ্যতা সংস্কৃতিৰ দোহাই দি অহা কেন্দ্ৰ আৰু অসমৰ বি জে পি চৰকাৰে পাঠান চিনেমাৰ প্ৰদৰ্শনৰ (আঠপৃষ্ঠাত চাওক)

কচুৰা তিনিআলি পৰিবহন

অন্যথা এখন সুস্থ সমাজ আৰু সুন্দৰ সংসাৰ গঢ়াত যথেষ্ট বাধা আহি পৰে। উপযুক্ত বয়সত নিজৰ কন্যাক বিয়া দিবলৈ উপস্থিত ৰাইজক আহান জনায়, শিক্ষক মতিউৰ বহুমানো শিক্ষকৰ ওপৰত বহুমূলীয়া বক্তব্য ৰাখে তেওঁ কয় যে সমাজৰ মেৰুদণ্ড স্বৰূপ শিক্ষা। সকলোৰে নিজৰ সন্তানৰ লগতে গাৱৰ তথা চুবুৰীৰ শিশু সকলক বাধ্যতামূলক শিক্ষা গ্ৰহণৰ সুবিধা কৰিব লাগিব। চৰকাৰে বহু সুবিধা দিছে, মাত্ৰ শিশু সকলক বিদ্যালয়মুখী কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰক তেতিয়াহে এখন সুস্থ সমাজ গঢ়ি উঠিব। শিশু শ্ৰমিক হিচাপে কৰবাত শিশু দেখা মাত্ৰই সেই শিশুটোক

উদ্ধাৰৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগিব। এই বিষয় বোৰৰ ওপৰত সমাজ কৰ্মী আব্দুল জব্বাৰেও বক্তব্য ৰাখে। এই সভাপতি সভাখনত কচুৰাৰ কেইবাটাও অঞ্চলৰ পৰা বিশিষ্ট ব্যক্তি উপস্থিত থাকে। সভাখন শিক্ষক ক্ৰমে মতিউৰ বহুমান, আব্দুল বহিম, আবু নচৰ, ছাহজান আলি, সমাজকৰ্মী জহুৰ আলি, জয়নাল আবদিন, জব্বাৰ আলি, সংবাদিক সকল ক্ৰমে বাহাৰুল ইছলাম, আমিনুল হক, খাইৰুল ইছলাম, মুজাফ্ফিৰ আহমেদ, মাইনুল হক, কচুৰা তিনিআলি পৰিবহন শ্ৰমিক সন্থাৰ সকলো পৰ্যায়ৰ কৰ্মী আৰু শতাধিক যুৱক আৰু ৰাইজ উপস্থিত থাকে।

গুৱাহাটীত ড° মৰমী বৰঠাকুৰ

চিন্তাবিদ ফটিক দত্ত গোস্বামীয়ে কয়- “কবিসকল প্ৰকৃততে বৰ মহান। কবিয়ে মানুহৰ সুখ-দুখ, বেদনা, যন্ত্ৰণা শব্দৰে ধৰি ৰাখে। কবিয়ে সমাজৰ পৰা আঁতৰাব বিচাৰে কি চিন্তা, কু ভাৱনা। বৰ হৃদয়বান কবিসকল। সভাত ডি এ নিউজ প্লাছৰ সম্পাদনা উপদেষ্টা তথা বিশিষ্ট বুদ্ধিজীৱী ড° দয়ানন্দ পাঠক, লেখিকা সংস্থা, অসমৰ সভাপতি মৃদুলা শৰ্মাই বিশিষ্ট অতিথি হিচাপে অংশ লৈ সাম্প্ৰতিক সময়ৰ কবিতা, সাহিত্যৰ ভিন্ন ভিন্ন দিশৰ পৰ্যালোচনা কৰে। সভাত ত্ৰিপুৰা কেন্দ্ৰীয় বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অৱসৰপ্ৰাপ্ত অধ্যাপক ড° বীৰেন্দ্ৰ কুমাৰ ভট্টাচাৰ্য, দৈনিক বাতৰি কাকতৰ মুখ্য সম্পাদক ভূৱনেশ্বৰ শৰ্মা, বিশ্বপ্ৰিয়া মণিপুৰী সাহিত্য পৰিষদৰ সভাপতি দিলস লক্ষ্মীন্দ্ৰ সিংহ, তিৱা সাহিত্য সভাৰ উপ-সভাপতি শৰৎ চন্দ্ৰ পাটৰ আমচি, নাথ সাহিত্য সভা, অসমৰ সভাপতি ড° হৰ কুমাৰ নাথ, নেপালী সাহিত্য সভাৰ উপ-সভাপতি নিৰু শৰ্মা পৰাজুলী, অৱসৰপ্ৰাপ্ত প্ৰশাসনিক বিষয়া শচীন দাস, গুৱাহাটী দূৰদৰ্শন কেন্দ্ৰৰ অৱসৰপ্ৰাপ্ত সঞ্চালক দেৱেন্দ্ৰ নাথ বসুমতাৰী, গুৱাহাটী জিলা বড়ো সাহিত্য সভাৰ সম্পাদক গোলাপ বড়ো, অসম সাহিত্য সভাৰ প্ৰাক্তন সহঃ সম্পাদক কমল কলিতা, গোৱালপাৰা জিলা সাহিত্য সভাৰ নৱ-নিৰ্বাচিত সভাপতি বাণীকান্ত ৰাভা, উপ-সভাপতি ড° এম গোপাল সিংহ, বৰপেটা জিলা বহুভাষিক কবি সন্মিলনৰ সভাপতি মৌলানা জাহিদুল ইছলাম, মানুহ আৰু পৰিৱেশ, অসমৰ সভাপতি কমল চন্দ্ৰ মেধি, বহুভাষিক কবি সন্মিলনৰ কেন্দ্ৰীয় কাৰ্যকৰী সভাপতি কাজি শ্বামীম, উত্তৰ পূব মণ্ৰৰ সম্পাদক হৰেকৃষ্ণ ডেকা, পৰীক্ষণ সভাপতি অনিমা বৰা, গুৱাহাটী কমাৰ্চ কলেজৰ অধ্যাপিকা ড° ৰূপা ডেকা পাটৰ, লেখিকা বকুলী বৈশ্যই আমন্ত্ৰীত অতিথি হিচাপে অংশ লয়। প্ৰেছ ক্লাবৰ আজিৰ গ্ৰন্থ উন্মোচনী সভাই এক যোগাত্মক বাৰ্তা প্ৰেৰণ কৰে।

মিছন বমুন্ধৰা ২.০

ভূমি প্ৰশাসন ব্যৱস্থাক জনমুখী কৰাৰ লক্ষ্যৰে

মোৰ মাটি, মোৰ অধিকাৰ

নতুন সেৱাসমূহ

- সাধাৰণ চৰকাৰী আৰু চিলিং চৰকাৰী ভূমিৰ পট্টন
- দখলীস্বত্ব থকা ৰায়তক মালিকীস্বত্ব প্ৰদান
- হস্তান্তৰিত একচনা পট্টাৰ ভূমি চৰকাৰীকৰণ ক্ৰমে পট্টন
- গাঁৱলীয়া চৰণীয়া পথাৰ/ বৃত্তিগত চৰণীয়া পথাৰত পূৰ্বে আৱণ্টিত / সংস্থাপিত উপযুক্ত লোকক ভূমি পট্টন
- খিলঞ্জীয়া লোকক কফি, চাহ, বৰৰ খেতিৰ বাবে ব্যৱহাৰ কৰি থকা ভূমিৰ পট্টন
- জনজাতীয় সম্প্ৰদায়ৰ লোকক বংশানুক্ৰমে ভোগদখল কৰি থকা ভূমিৰ পট্টন
- ভূমিৰ হস্তান্তৰৰ অনুমতিৰ সৈতে স্বয়ংক্ৰিয় নামজাৰি সেৱা
- অনলাইনযোগে মাটিৰ খাজনা পৰিশোধ
- ডিজিটেল ষ্টেম্পিং সেৱা

যিকোনো প্ৰশ্ন/মতানত/
অভিযোগৰ
বাবে যোগাযোগ কৰক
১৮০০-৩৪৫-৩৫৭৪

JANASANYOG- 4022/22

আবেদনৰ বাবে চাওক rtps.assam.gov.in অথবা basundhara.assam.gov.in
অথবা আপোনাৰ নিকটৱৰ্তী ৰাজহুৱা সুবিধা কেন্দ্ৰলৈ যাওক

তথ্য আৰু জনসংযোগ সঞ্চালকালয়, অসমৰ দ্বাৰা প্ৰচাৰিত

Connect with us

[f](#) [t](#) [@](#) [v](#)

@diprassam | dipr.assam.gov.in

অসম বাৰ্তা ছবিস্ক্ৰাইব কৰিবলৈ ৮২৮৭৯১২১৫৮ ত Assam লিখি ৱাটছঅপ কৰক

বাগদেৱীৰ বন্দনা

কমলেশ কাঞ্চন

বিদ্যাৰ অধিষ্ঠাত্রী দেৱী
মা তুমি সৰস্বতী
আমাক জ্ঞানৰ আলোকেৰে আলোকিত কৰা।
কণ কণ নিস্পাপ শিশুৰ
বাগদেৱীৰ বন্দনাত মুগ্ধ হৈ কৰি তোলা
জগতৰ অমূল্য সম্পদ
সময়ৰ সৈতে
আগুৰাই যাবলৈ
তুমি শক্তি দিয়া এই ভৱিষ্যত গঢ়তা শিশুক!
কেতিয়াবা সৰ্বশিক্ষা
কেতিয়াবা সমগ্ৰ শিক্ষা
আনহাতে এতিয়া নতুন শিক্ষানীতি
সলনি হৈ আছে ৰাষ্ট্ৰৰ শিক্ষা পদ্ধতি...
মানৱ সম্পদ গঢ়িবলৈ
জগতত তোমাৰ সন্তানক প্ৰতিষ্ঠিত হ'বলৈ
আশীৰ্বাদ কৰিবা
শিক্ষানীতি সলনিৰ দৰে
তোমাৰ চিত্ত পৰিৱৰ্তন নকৰিবা
মা সৰস্বতী
আই অসমীক তোমাৰ পদ ধূলিৰে জিলিকাই ৰখা।

আইতাৰ সাধু

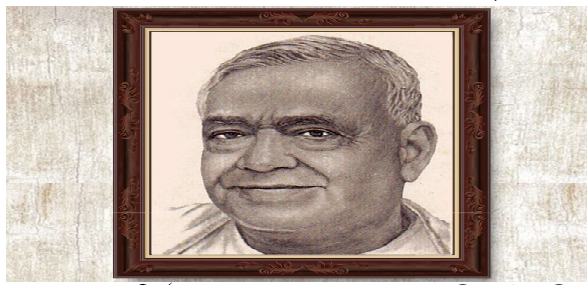
বশ্মি ৰেখা দুৱৰা

শীতৰ সন্ধিয়া জুইৰ কাষত বহি থকা
আইতাৰ কাষলৈ বাৰে বাৰে দৌৰোঁ
আইতাৰ মৰমৰ উমাল ল'বলৈ।
খুন্দাত তামোল খুন্দি খায় থকা আইতাক
বাৰে বাৰে আমনি কৰোঁ
শীতৰ সেমেকা পৰত সাধু শুনাবলৈ,
পঢ়া টেবুলত যোৱাৰ আগে
আইতাৰ দাঁত নাইকিয়া মৰমলগা মাতটোত
সদায়েই শুনো নানান সাধু।
আইতাৰ সাধুত বিলীন হৈ
কোনোবা অজান দেশত বিচৰণ কৰোঁ,
আইতাই যেতিয়া কয় শুনিছনে বোপাইত?
তৎক্ষণাৎ ঘূৰি আহোঁ নিজ স্থানত
সঁচায়ে অতি আমোদজনক
আইতাৰ মুখেৰে বৈ অহা সাধুসুলভ কাহিনীবোৰ।
সাধু শুনাব মাজেৰে খুন্দা তামোলৰ
সোৱাদ লওঁ মাজে মাজে
মন ভৰি যোৱা কাহিনীৰে সুসজ্জিত,
আইতাৰ মৰমৰ উমালতাত
শীতৰ এক জীপাল সন্ধ্যা।

দেশভক্ত তৰুণৰাম ফুকন

নিকুঞ্জ শৰ্মা

দেশৰ স্বাধীনতা
আন্দোলনৰ অগ্ৰণী নেতা, সুদক্ষ
বক্তা, লেখক, কবি, সাহিত্যিক,
চিকাৰী তৰুণৰাম ফুকন দেৱ
আমাৰ জাতীয় জীৱনৰ এটি চিৰ
পৰিচিত নাম। তেখেত অসমৰ
তৃতীয়জন বেৰিষ্টাৰ। তেখেত
অসমৰ প্ৰথমজন চাইকেল আৰু
মটৰ চাইকেল চলোৱা ব্যক্তি।
আধুনিক যুগৰ অসমীয়া ভাষাৰ
অন্যতম লেখক আনন্দ ৰাম
ঢেকীয়াল ফুকন তেখেতৰ
পূৰ্বপুৰুষ।

তেখেতে অসম ৰাজ্য
গঢ়াত এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা
পালন কৰিছিল। ১৯২০ চনত
Assam Association নামৰ
অসমৰ সেই সময়ৰ একমাত্ৰ
ৰাজনৈতিক সংগঠনটোৰ
তেখেতে বিশেষ সদস্য হিচাপে
কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰিছিল। পিছলৈ
তেখেতে গুৱাহাটীৰ পৌৰ সভা
আৰু স্থানীয় পৰিষদৰ অধ্যক্ষ
হিচাপে কাৰ্যনিৰ্বাহ কৰিছিল।

তেখেতে ১৯২০
চনত কংগ্ৰেছত যোগদান কৰিছিল
আৰু অসমত দলটো স্থাপন কৰাত
গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিছিল।
১৯২৬ চনত তেওঁৰ যত্নতেই
পাণ্ডুত জাতীয় কংগ্ৰেছ মহাসভাৰ
অধিবেশন সুকলমে সমাধা হয়।
১৯৩৬ চনত 'ভাৰত চৰকাৰ
আইন'ৰ (Government of
India Act, 1935) অধীনত

হোৱা 'সাধাৰণ নিৰ্বাচন'ৰ সময়ত
তৰুণ ৰাম ফুকনে 'ইউনাইটেড
পিপুলছ পাৰ্টি' (United
People's Party) গঠন কৰে।
এইক্ষেত্ৰত অসমৰ কেইবাগৰাকী
নেতাই তেখেতক সমৰ্থন
আগবঢ়াইছিল।

১৯২১ চনত মহাত্মা
গান্ধীয়ে অসম ভ্ৰমণ কৰে আৰু
গুৱাহাটীৰ ভৰলুমুখত থকা তৰুণ
ৰাম ফুকন দেৱৰ বাসগৃহত থাকে।
তেখেত গান্ধীজীৰ বিশ্বস্ত সংগী
আছিল। তেওঁলোকে একেলগে
“বিভেঙ্গি বস্ত্ৰো দাহ জগ্য”
(বিদেশী সামগ্ৰী জ্বলোৱা)
কৰিছিল। আনহাতে লোকপ্ৰিয়
গোপীনাথ বৰদলৈ দেৱ ফুকন
দেৱৰ ৰাজনৈতিক শিষ্য আছিল।
ৰাজনীতিৰ ক্ষেত্ৰৰ পৰা সাহিত্য
সাধনা আৰু মানৱ সেৱাৰে
তেখেতে অনন্য নিদৰ্শন দাঙি
ধৰিছিল। তেওঁ অসমীয়া ভাষাৰ
উন্নতি সাধন কৰাটো এক কৰ্তব্য
বুলি ভাবিছিল। সেই কাৰণে তেওঁ
সেই সময়ৰ অসমীয়া আলোচনী

কাকত 'জোনাকী', 'বিজুলীত'
নিয়মীয়াকৈ প্ৰবন্ধ লিখিছিল।
১৯২৭ চনত তেওঁ অসম
সাহিত্যলৈ আগবঢ়োৱা অৱদানৰ
বাবে ইয়াৰ গোৱালপাৰা
অধিৱেশনত অসম সাহিত্য সভাৰ
দশম গৰাকী সভাপতি হিচাপে
নিৰ্বাচিত হয়। ১৯২৮ চনত
তেখেতে অসম ছাত্ৰ সন্মিলনৰ
সভাপতি পদত অধিষ্ঠিত আছিল।
তেওঁ যৌন পৰিচ্ছন্নতা সম্পৰ্কীয়
এখন কিতাপ “জোনা তাতৰা”,
“মোৰ চিকাৰ কাহিনী” (চিকাৰ
অভিযানত তেওঁৰ অভিজ্ঞতা),
“স্তুতি মালা”-তেখেতৰ একমাত্ৰ
কবিতা পুথি, “নিংনি ভাৱৰীয়াৰ
গীত”-এখন হাস্যকৰ কবিতাৰ
কিতাপ আৰু অন্যান্য সহ বহুতো
কিতাপ লিখিছিল। ইয়াৰ উপৰিও
“মৰহা ফুলৰ পাপৰি” তেখেতৰ
দ্বাৰা ৰচিত বহু কেইখন কবিতা
অতুল চন্দ্ৰ হাজৰিকা দেৱে
সম্পাদনা কৰা এই কাব্য সংকলনত
প্ৰকাশ পাইছে। ফুকন দেৱে
(আঠপৃষ্ঠাত চাওক)

বস্তুবাদী শিক্ষা আৰু সৰস্বতী পূজা

শৈলেন কুমাৰ, মিৰ্জা

বিদ্যাৰ অধিষ্ঠাত্রী দেৱী
হিচাপে হিন্দু সমাজে প্ৰতি বছৰে
সৰস্বতী দেৱীৰ পূজা পালন কৰে।
বিশেষকৈ বিদ্যাশিক্ষা পাঠদান
গ্ৰহণ কৰা শিক্ষা অনুষ্ঠান সমূহত
এই পূজা অতি উল্লেখ্য মালহৰে
উদ্‌যাপন কৰা দেখা যায়।
সৰস্বতী দেৱী শিক্ষা, বিদ্যাৰ
প্ৰতীক বুলি কোৱা হয় কিন্তু সেই
শিক্ষাৰ উচিত প্ৰয়োগ আজিৰ
সমাজত হৈছেনে? নে
শিক্ষানুষ্ঠান, বিশ্ববিদ্যালয় সমূহ
সমাজ ব্যৱস্থাৰ সামগ্ৰী তৈয়াৰ
কৰাত ব্যস্ত। জীৱন শিক্ষা, চৰিত্ৰ
নিৰ্মাণ আৰু মূল্যবোধ আদিৰ
শিক্ষা কোনো বিশ্ববিদ্যালয় আৰু
শিক্ষানুষ্ঠানে দিব নোৱাৰে। তাৰ
সলনি ভোগবাদী, বস্তুবাদী শিক্ষা
প্ৰদান কৰা হয়। উন্নয়ন, প্ৰগতি,
বিকাশ আদিৰ শিক্ষা প্ৰদান কৰা
হয়। কিন্তু আন্তৰিক শিক্ষা জীৱন
শিক্ষা প্ৰদান কৰা নহয়। যাৰ
পৰিণতি হিচাপে ভৌতিক সমাজ
ব্যৱস্থাত চলিবলৈ আমি এক ভাল
সামগ্ৰী কিন্তু আন্তৰিক ভাৱে আমি
অজ্ঞানী। অংক, ভূগোল, বুৰঞ্জী
ইত্যাদি শিক্ষাই সমাজত আমাক
প্ৰতিষ্ঠিত তথা সমাজত বতী
থাকিবলৈ শিকাই কিন্তু জীৱন
শিক্ষা, চৰিত্ৰ নিৰ্মাণ আৰু

মূল্যবোধৰ শিক্ষা নিদিয়।
যাৰকাৰণে সমাজৰ প্ৰতিষ্ঠিত
লোকেও জীৱন শিক্ষাৰ অভাৱত
অসন্তুষ্ট আৰু হীনমন্যতাত
ভুগিবলৈ বাধ্য হয়। জীৱন শিক্ষাৰ
অভাৱ আমি সকলো দিশত তথা
সকলো স্তৰত আমি উপলব্ধি
কৰোঁ। বৰ্তমান সমাজ ব্যৱস্থাৰ
শিক্ষাত ডাক্তৰ, ইঞ্জিনিয়াৰ আদি
হোৱাৰ শিক্ষা প্ৰদান কৰে কিন্তু
মানুহ হোৱা আৰু মানৱীয়তাৰ
শিক্ষা নিদিয়, সকলো সমাজত
প্ৰচলিত সামগ্ৰীহে মাত্ৰ।
যাৰকাৰণে উত্তেজনা, অপৰাধ,
অসামাজিক কাৰ্যকলাপ, অনৈতিক
কাৰ্য বৃদ্ধি হৈ সমাজ বিনাশৰ
ফালে গতি কৰিছে। শিক্ষা বিদ্যা
এতিয়া বজাৰৰ উপভোগ কৰা
সামগ্ৰীলৈ পৰিণত হৈছে।
নৈতিকতাৰ স্থলন মানে সমাজৰ

অৱনতি ঘট। সৰস্বতী পূজা
এতিয়া বিদ্যাৰ পৰিৱৰ্তে সৌন্দৰ্যৰ
এক প্ৰতিযোগিতা। পূজাৰ দিনাখন
ছাত্ৰছাত্ৰী সকলে বিদ্যাৰ ধ্যান
কৰাৰ পৰিৱৰ্তে আ-অলংকাৰ, ৰূপ
সৌন্দৰ্য চৰ্চা কৰাত ব্যস্ত, বাইকত
উঠি ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে বিভিন্ন
ধৰণৰ সাজসজ্জা পৰিধান কৰি
ঘূৰিফুৰি হোটেল, ৰেষ্টুৰেণ্টত
আড্ডা মৰাত ব্যস্ত। এনেদৰে
আমি বিদ্যাশিক্ষাৰ অধিষ্ঠাত্রী দেৱী
সৰস্বতীক সন্মান আৰু মৰ্যাদা
প্ৰদান কৰিছোঁ। আৰু
যেতিয়ালৈকে জীৱন শিক্ষা, চৰিত্ৰ
নিৰ্মাণ আৰু মূল্যবোধক গুৰুত্ব
প্ৰদান নকৰি আমি কেৱল
ভোগবাদী আৰু বস্তুবাদী শিক্ষাৰ
দৌৰত দৌৰিবলৈ বাধ্য
তেতিয়ালৈকে সমাজ আৰু
প্ৰকৃতিৰ পতন নিশ্চিত।

দেশভক্ত তৰুণৰাম ফুকন

সমাজৰ দুখীয়া শ্ৰেণীৰ শিক্ষাৰ উন্নতিৰ প্ৰসৰকে ধৰি বহুতো সামাজিক কামত জড়িত আছিল। তেওঁ অস্পৃশ্যতা আঁতৰোৱাৰ বাবেও যুঁজ দিছিল আৰু লিংগৰ সমতাৰ পোষকতা কৰিছিল। তেওঁ ভাৰতৰ মহিলাসকলক তেওঁলোকৰ ঘৰৰ বন্দীত্বৰ পৰা ওলাই আহি ৰাষ্ট্ৰীয় বিষয়ত সক্ৰিয় ভূমিকা পালন কৰিবলৈ অনুৰোধ কৰিছিল। তেওঁ অসমত খাদী আৰু অন্যান্য স্বদেশী সামগ্ৰীৰ ব্যৱহাৰো জনপ্ৰিয় কৰিছিল। তেখেতে Leper Asylum প্রতিষ্ঠা কৰাৰ ক্ষেত্ৰতো সক্ৰিয় ভূমিকা পালন কৰিছিল। ব্ৰিটিছৰ বিৰুদ্ধে দেশৰ স্বাধীনতা সংগ্ৰামত আগবঢ়োৱা সেৱাৰ বাবে দেশভক্ত উপাধিৰে বিভূষিত কৰা হৈছিল। তেখেতৰ আজি ১৪৬ সংখ্যক জন্ম বাৰ্ষিকীত (২২ জানুৱাৰী, ১৮৭৭-২৮ জুলাই, ১৯৩৯) তেখেতক শ্ৰদ্ধাৰে সঁৱৰিছো। তেখেত আমাৰ কাৰণে এটি প্ৰেৰণাৰ উৎস, যাৰ স্বদেশপ্ৰেমৰ ধাৰাই আমাক অনুপ্রাণিত কৰি আহিছে।

অংশুমান পটংগীয়ালৈ একলম

মৃদুলা বৰুৱা

মি: অংশুমান পটংগীয়া
এদিন দুদিনকৈ বছৰেই পাৰ হ'ল
তোমাৰ লগত কথা নোহোৱা,
কেনে আছা বুলি সুধিবলৈও
তোমাৰ মোবাইলত মই যে
ব্লক লিষ্টৰ মেম্বাৰ হৈ আছোঁ
হয়টো তোমাক এই বিৰহী কবিৰ
শব্দবোৰে আমুৱাই
কিন্তু অংশুমান পটংগীয়া
মই উপায়হীন
ব্যস্ততাৰ পাছত যেতিয়া
ভাগৰুৱা চকুহাল মুদি দিওঁ
তোমাৰ প্ৰণয়ৰ স্মৃতিয়ে
বাৰুকৈয়ে আমনি কৰে।
জানা অংশুমান পটংগীয়া
তেতিয়া মই সংগীহীনতাত ভোগো।
অংশুমান পটংগীয়া
মনত পৰেনে তোমাৰ
সেই যে ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পাৰত
একেলগে পাৰ কৰা সন্ধিয়াটো
বাৰে বাৰে এটাই প্ৰশ্ন আছিল তোমাৰ
মোক এৰি থৈ নোযোৱাতো ?
তোমাৰ আঙুলিৰ ফাকত
মোৰ আঙুলিৰে হেঁচা দি
মাতোঁ এটাই উত্তৰ আছিল মোৰ
মৃত্যু পৰ্যন্ত তোমাৰ হৈ ৰ'ম।
আসলু বুকুখন ভৰি যায়।
অংশুমান পটংগীয়া
তোমাৰ স্মৃতিতে সতেজ অনুভৱ কৰোঁ
বুকুৰ অনুৰণবোৰ নিগৰাই দিওঁ দুগালে
প্ৰেমৰ মালাগাঁতি পুনৰ আশাৰে
বাট চাওঁ তুমি উভতি অহাৰ দিশে।
অংশুমান পটংগীয়া
আৰু নিলিখো দিয়া
শেষত কৈ যাওঁ
তুমি উভতি আহা বা নাহা
মাতোঁ ভালে থাকা।

পাঠান বিতৰ্কৰ ইতিৰেখা

প্ৰতি শিথিলতা আৰোপ কৰাৰ লগে লগে সত্যৰঞ্জন বৰাৰ দৰে তথাকথিত হিন্দুত্ববাদী নেতা সকলে এই বাৰ ইছলাম ধৰ্মক আক্ৰমণৰ লক্ষ্য কৰি লৈছে। সত্যৰঞ্জন বৰাই চ'চিয়েল মেডিয়া যোগে ঘোষণা কৰিছে যে দিপিকা পাডুকন প্ৰকৃততে ইছলাম ধৰ্মীয় নাৰী আৰু প্ৰকৃত নাম হৈছে ৰুবিলা মহছীন। লগতে বৰাই মুছলমান নাৰীয়ে পৰিধান কৰা বোৰ্খা আৰু হিজাবৰো সমালোচনা কৰিছে এইবুলি যে মুছলমান পুৰুষ সকলে বোৰ্খা আৰু হিজাবৰ আৰত থকা মুছলমান নাৰী সকলক দেখা নাপায় কাৰণে ৰুবিলা মহছীন ওৰফে দিপিকা পাডুকনৰ অৰ্দ্ধনগ্ন দেহ চাবলৈ চিনেমা হ'ললৈ দৌৰিছে। বৰাই ইছলাম ধৰ্মীয় বিশ্বাসৰ অন্তৰ্ভুক্ত বেহেশ্বৰ পবিত্ৰ হ্ৰ পৰ্যন্ত ইতিকিঙ কৰিবলৈ আশা এৰা নাই। জানিব পৰা মতে দিপিকা পাডুকনে বলিউডৰ আন এগৰাকী বিখ্যাত অভিনেতা ৰণবীৰ সিংৰ সৈতে বিবাহ পাশত আবদ্ধ হৈ সংসাৰ কৰি আছে। সত্যৰঞ্জন বৰাই দিপিকা পাডুকনক মুছলমান নাৰী সজোৱাৰ আন্তৰালত থকা মুছলমান বিদ্বেষী মানসিকতা সচাকৈয়ে অসমৰ সমাজ জীৱনৰ বাবে ভয়াবহ কভিড মহামাৰীতকৈ যে বহু গুণে বেছি ভয়াবহ সেয়া সাংঘাতিক ভাবে সত্য। লিপিকা পাডুকন যে কোনো কাৰণতে ৰুবিলা মহছীন নহয় সেয়া এশ

শতাংশৰ ওপৰত সচা।

বিতৰ্ক আছিল পাঠানৰ। পিছে সুবিধাবাদী সাম্প্ৰদায়িকতাবাদত বিশ্বাসী এচামে পাঠান বিতৰ্কৰ গতিপথকেই সলনি কৰি দিলে। পিছে ইয়াৰ আৰত থকা চিন্তনীয় দিশ দুটি হৈছে পাঠান চিনেমাৰ বিৰোধিতা কৰা সকলৰ প্ৰকৃত বিৰোধিতাৰ কাৰণ কেৱল দিপিকা পাডুকনে পিন্ধা হালধীয়া ৰঙৰ বিকিনিয়েই নে আৰু পাঠান চিনেমাৰ সমৰ্থন কৰা সকলৰ প্ৰকৃত কাৰণ কেৱল শ্বাহৰুখ খান আৰু দিপিকা পাডুকনৰ অভিনয় দক্ষতা আৰু কাহিনীৰ সমসাময়িক প্ৰাসঙ্গিকতাই আছিল নে? এয়া কোনো কাৰণতে নহয়। বিৰোধিতা সকলৰ মাজত হিন্দুত্ববাদ আৰু সমৰ্থন কৰা সকলৰ সৰহ সংখ্যকৰ মাজত ইছলাম ধৰ্মৰ নামত ইছলামিক পৰিভাষাই কোনো কাৰণতে অনুমোদন নিদিয়া বিষয়ত ধৰ্মীয় উগ্ৰতাৰ আবেগীক প্ৰভাৱ।

চিনেমাৰ জগতৰ লগত জড়িত স্বনামধন্য বহুতো অসমৰ শিল্পীয়ে পাঠান চিনেমা চাব বুলি ঘোষণা কৰাৰ বিপৰীতে আন বহুতেই অসমৰ চিনেমাৰ জগতখনৰ উন্নয়নৰ বাবে কাম কৰি যাবলৈ অঙ্গীকাৰবদ্ধ হোৱা পৰিলক্ষিত হৈছে। পাঠান চিনেমাৰ বাবে মুক্তি পাবলগীয়া অসমীয়া কথাছবি “অনুৰ” ৰ

প্ৰিমিয়াৰ শ্ব' কৰিবলৈ পৰিচালক আৰু প্ৰযোজকে কোনো চিনেমা হ'ল বিচাৰি পোৱা নাই। অসমৰ অসমীয়া হিচাপে আমি এনেধৰণৰ বিষয় বিলাকৰ ওপৰতহে গুৰুত্ব দিয়া উচিত। নহ'লে অসমৰ কৃষ্টি সংস্কৃতিৰ বাৰ্তা বহন কৰা অসমীয়া চিনেমাৰ অৱস্থা তথৈবচ হ'বলৈ বেছি দিন নালাগিব।

অসমৰ সাতামপুৰুষীয়া সম্প্ৰীতি আৰু সমন্বয়ৰ স্বার্থত যিকোনো বিষয়তে সাম্প্ৰদায়িকতাৰ বিষ বাপ্প বিয়পাবলৈ যত্নৰ ক্ৰটি নকৰা সত্যৰঞ্জন বৰা এওঁ কোম্পানীৰ ওপৰত সাংবিধানিক ব্যৱস্থা গ্ৰহণৰ প্ৰয়োজনীয়তা বাৰুকৈয়ে আহি পৰিছে। এনে কৰিলে আন ধৰ্মৰ লোক সকলেও ধৰ্মীয় আবেগ অনুভূতিত আঘাত কৰিব পৰা মন্তব্যৰ পৰা নিশ্চয়কৈ বিৰত থাকিব।

সাম্প্ৰতিক অসমত সাধাৰণ জনতাৰ সৰ্বতো দিশৰ উন্নয়নৰহে প্ৰয়োজন। অনাৱশ্যকীয় ভাবে বিতৰ্ক কৰি এটি সাধাৰণ বিষয়ক বহুল প্ৰচাৰ কৰিলে সাধাৰণ জনতাৰ একো উপকাৰ নহয়। কাৰণ পাঠান চিনেমা খনো শ্বাহৰুখ খানৰ আন বহু চিনেমাৰ দৰে এখন চিনেমা হৈ আছিল। পিছে অহেতুক বিতৰ্কই শ্বাহৰুখ খানক কৰ পৰা কলৈ লৈ গ'ল সকলোৱে দেখিবলৈ পাইছে।

আকৌ দ্বিখণ্ডিত হ'ব নেকি অসম?

দেবৰ্ষি গৌতম, বনগাঁও

আছিল সেইয়া পূৰ্বতে হেৰুৱাইছে কিন্তু বৰ্তমান অসমৰ যি স্বকীয় পৰিচয় আছে সেই পৰিচয় হেৰুৱাটো কোনো অসমীয়া লোকে কামনা নকৰে। বিভিন্ন ভাষা-ভাষী, জাতি-জনগোষ্ঠী আৰু বিভিন্ন ধৰ্মাৱলম্বী লোকৰ মাজত এক সমন্বয়ৰ সাঁকো অসমত বৰ্তি আছে ইয়াৰ উপৰিও বিভিন্ন কৃষ্টি-সংস্কৃতি, শিল্প-কলা আদিৰ জৰিয়তেও অসমে বিশ্বৰ বুকুত এক সুকীয়া পৰিচয় বহন কৰে। অসমৰ ভূমি যাতে কোনো কাৰণতে অসমৰ পৰা আঁতৰাই নিব নোৱাৰে তাৰ বাবে ৰাজনৈতিক-অৰাজনৈতিক সকলো লোকে একত্ৰিত হৈ ইয়াৰ বাবে মাত

মতাটো এগৰাকী অসমীয়া হিচাপে নিজৰ কৰ্তব্য বুলি গণ্য কৰিব লাগে। বৰ অসম প্ৰতিগৰাকী অসমীয়াৰ স্বাভিমান। প্ৰতিগৰাকী অসমীয়াৰ স্বাভিমানৰ লগতে অসমৰ ঐতিহ্য আৰু সমন্বয় অটুট ৰখাটো সকলোৰে দায়িত্ব আৰু কৰ্তব্য সেইয়া লাগিলে যি পৰিবেশ অথবা পৰিস্থিতিয়ে নহওক। অসমক দ্বিখণ্ডিত কৰি কমতাপুৰ গঠন কৰাৰ লগে লগে আকৌ বহুতো প্ৰশ্নৰ উদয় হ'ব। কমতাপুৰ গঠনৰ আশ্বাস লাভ কৰাৰ লগে লগে সশস্ত্ৰ সংগ্ৰামী নেতা সকলে মূল সূঁতিলৈ ঘূৰি অহাৰ পিছত এতিয়া লক্ষণীয় হৈ

(বাৰপৃষ্ঠাত চাওক)

চতুৰ্থ খণ্ড...

ঐ কামেং, আমাৰ দক্ষিণৰ ওখ টিলাটোত এতিয়া কোন কোন আছে? কনচেঙে সুধিলে...! শুনিলোঁ! তাত হেনো মানুহ কম আছে। আমাৰ ইয়াত কনচেঙে আহি কৈ থকা শুনিলোঁ। : কনেং! তাই আকৌ ইয়াত কিয় আহিছিল...?

: কিয় আহিছিল মানে! তাই আমাৰ ইয়াৰ পৰা দুই চাৰিজন লোক নিবলৈ আহিছিল!

: অ’ তাৰমানে শত্ৰুৱে এইটো ফালেৰে বল প্ৰয়োগ কৰি সোমাব নোৱাৰি চুবুৰীটোৰ ওপৰত জপিয়াই পৰিবলৈ বাস্তাৱ্য বিচাৰি ওখ টিলা পাইছেগৈ...!

: সেয়াই হ’ব! সেয়াই হয়। তাই মানুহ লগত নিলে।

: নাই! কেনেকৈ নিব। আমাৰ ইয়াত কেইজন মানহে আছে। মই নপথালোঁ। কি? অ’

: ভুল কৰিছ কামেং তই।

: কি ভুল কৰিলো নো! তাইৰ লগত মানুহ কেইজন নপথোৱা বাবে মোক ভুল বুজিলি!

: বহুত ডাঙৰ ভুল কৰিছ কামেং! এনেকুৱা এটা সময়ত ক’ত কেতিয়া মানুহৰ প্ৰয়োজন হয় সেয়া আমি ইজনে সিজনে বুজা উচিত। কথাবোৰ কৈ থাকোতে কনচেঙৰ চকুৰ পাহিদটো ডাঙৰ হৈ ফুলি উঠিল। তাত কেৱল আজি এখন ধূসৰিত ছবি ফুটি উঠিছিল।

হয়তো এইয়া ভয় আৰু শংকাৰ বাবে। আনদিনাখনৰ দৰে হোৱা হ’লৈ শান্তিৰ নিৰ্মল চকুযুৰীৰ পাহিত নিৰ্মল ৰঙীণ এখন ছবি দেখা পালো হেঁতেন! কিন্তু তাৰ আজি সম্পূৰ্ণ বিপৰীত। সময়ৰ লগে লগে চিন্তাবোৰ বাঢ়ি গৈ আছে। যিহেতু এতিয়াও সেই ঠাইৰ পৰা বহু আঁতৰত তাত কি হৈছে না হৈছে খবৰটোৰ বাবে ধৰফৰাই চটফটাই আছে কনচেঙে। মনৰ অশান্তি আৰু চিন্তাবোৰৰ বাবে কামেঙক একো এটা উত্তৰ নিদি তাৰপৰা দুই কি তিনিজন মান লোক লগত লৈ ওখ টিলাটোৰ ফালে বাট ল’লে। কামেঙে কনচেঙৰ চিন্তিত মুখখনলৈ চাই একো এটা কবও নোৱাৰিলে। অথচ বহুত কথা ক’বলৈ বাকি আছিল তাইক! এইবাৰলৈ থাওঁক বুলি সি নিজৰ কামত লাগিল। সিফালে কনচেঙে টিলাটোত উঠাৰ আগতে যিটো দৃশ্য চকুত পৰিল বুকু কঁপি উঠিল কনচেঙৰ!

কঁপি উঠিল ভৰিৰ তলুৱাৰ মাটি! কনেং হতে হাতত অস্ত্ৰ লৈ শত্ৰুৰ লগত যুঁজ কৰি আছিল। চল্লিশ পঞ্চাশ জনীয় শত্ৰুৰ দল এটাই আমাৰ ইহঁতৰ ওপৰত নিৰ্ভয়ে অস্ত্ৰ চলাই গৈছিল। সিহঁতে হয়তো আমাৰ দলটোত কম লোক দেখি তীব্ৰতাৰে ক্ষুব্ধ হৈ পৰিছিল! যাতে সহজতে আমাৰ দলটোক

পৰাজিত কৰি ভিতৰত সোমাব পাৰে! কিন্তু সেয়া আমাৰ দলটোৱে সম্ভৱ হ’বলৈ নিদিলে। কনচেঙে মোক দূৰৰ পৰাই দেখি মনত আৰু বেছি সাহস গোটাইছিল। তাৰ পাছত মই কিছু সময়লৈ কনচেঙক দেখা পোৱা নাছিলোঁ! যিমনেই টিলাটোৰ ওচৰ পাইছিলো সিমনেই অস্ত্ৰ সম্ভৱ শব্দ আহি মোৰ কাণত বাজিছিল। ময়ো খোজকেইটা দীঘল দীঘলকৈ দিৰণথলীত থিয় হ’লোঁ। এনেতে এজনে মোৰ ফালে হাতত তীখা তৰোৱাল লৈ চোচা ল’লে! লগে লগে ময়ো পিঠিৰ পৰা দুপাত বিসাক্ত সাঁপৰ বিষ লগোৱা কাড় উলিয়াই তাৰে এপাত তাৰ বুকুত সুমুৱাই দিলোঁ। সি মোৰ সন্মুখতে মাটিত ঢলি পৰিল। তাৰ পাছত শত্ৰুৰ দলটোৰ মাজত মই সোমাই গৈ এটা এটাকৈ শত্ৰুক মাটিত বগৰাই গ’লোঁ। এনেকৈ কেইবাজনো শত্ৰুক বধ কৰি কনচেঙক সেই চলি থকা যুদ্ধখনৰ মাজতে চাই ফুৰিলোঁ। কিছু দূৰৈত এজনী গাভৰু ছোৱালীয়ে এখন শক্তিশালী তৰোৱালেৰে শত্ৰুক বধ কৰি গৈ আছে। সেয়া নিশ্চয় মোৰ প্ৰিয় বান্ধৱী কনেং হ’ব! নহ’লেনো আন কাৰ এনে শক্তি আছে যিয়ে এনেকৈ শত্ৰুক মহতীয়াই নিব পাৰে।

শত্ৰুৱে আমাৰ দলটোৰ গাৰ পৰাক্ৰম আৰু মনৰ অটুট সাহস তাৰোপৰি এনেকৈ যুদ্ধ স্থলীত কিল’ৰা ছোৱালী, কি ডেকা বুঢ়া, প্ৰত্যেকৰে তৰোৱাল চলোৱা বাজি দেখি চকু খৰ হৈ বৈছিল। তাতোকৈ বেছি আচৰিত হৈছিল তেওঁলোকৰ দলটোৰ ওপৰত জপিয়াই পৰা সেই গাভৰু ছোৱালীজনীক! তাই অকলে দহ পোন্ধৰ জন লোকক অকলে বুকুত ঘপিয়াই গৈছিল। পাহৰি গৈছিল মৃত্যু কি! এনেকুৱা লাগিছিল যেন এখন উৎসৱত আয়োজন কৰা প্ৰতিযোগিতা মূলক খেল হে! এনেকৈ কিছু সময়ৰ পাছত যেতিয়া কনেং আহি মোৰ সন্মুখত থিয় হ’ল! লগে লগে তাই মোক দেখি মাটিত ঢলি পৰিল। বহুত পৰলৈকে কনেং অচেতন হৈয়ে আছিল। কনচেঙে তাইক কেঁচা ঘাঁহ নিৰ এডৰাৰ ওপৰত আঁলফুলকৈ শুৱাই ৰাখিছিল। যাতে তাই অলপো কষ্ট নাপাই। বাকি লগত থকা কেইজনক তাইক জগাবলৈ মানা কৰিছিল। কনচেঙে কৈছিল! তাই যেতিয়ালৈকে নিজে শুৱাৰ পৰা নুঠে তেতিয়ালৈ তাইক অকাৰণে জগাব নালাগে। যিহেতু শত্ৰু এতিয়া বহু দূৰলৈ পিছুৱাই গৈছে।

কনেং বহু সময়লৈ এনেকৈ শুই থকা দেখি কনচেঙৰ মনত ভয় এটাই খুন্দিয়াই আছে! তাই এজনক মন্দিৰলৈ পথাই কিছু

কনচেং

বনৰীয়া ঔষধ লৈ আহিব ক’লে! তেনেতে কনচেঙৰ সৰু ভনীয়েক কুন্তলাই মাত লগালে। মইয়ে যাওঁ দিয়ক আইদেউ। এনেও আজি প্ৰায় তিনিদিন মান হ’ল! ইয়ালৈ আহিবৰ দিন ধৰি মই ঘৰলৈ এবাৰলৈকে যোৱা হোৱা নাই! গতিকে ঔষধো অনা হ’ব আৰু ঘৰৰ খবৰ এটাও লোৱা হ’ব। আইদেউৱে বা কি কয়...! কুন্তলাৰ কোমল মাতটো শুনি কনচেং একেবাৰে পমি গ’ল।

: কুন্তলা তুমি ইয়াত কেতিয়া আহিলা...?

: তিনিদিন মান হ’ল আইদেউ।

: মইতো তোমাক মন্দিৰত হে থাকিব দিছিলোঁ! ৰমলা আইদেউৰ লগত। পিছে কোনে আনিলে তোমাক!

: মোক মাতি পঠিওৱা হৈছিল আইদেউ। যেতিয়া শত্ৰুৱে আমাৰ দলটোৰ ওপৰত জপিয়াই পৰি আঘাত কৰি যাবলৈ ধৰিছিল! তেতিয়া মোৰ দৰে আৰু কেইজন মানক ইয়ালৈ মাতি অনা হৈছিল আইদেউ।

: কুন্তলা তুমি এতিয়া যোৱা সোণকালে ঘূৰি আহিবা কিন্তু। কনচেঙক ঔষধৰ বৰ প্ৰয়োজন হৈছে।

কুন্তলা গলগৈ! হাতত তেজেৰে লতুৰী পতুৰী হৈ থকা বস্ত্ৰবোৰ এটা বেগত ভৰাই ডাঙি লৈ গ’ল। যাওঁতে যাওঁতে চিঞৰি চিঞৰি কৈ গ’ল তাই! – “ঐ কনেং তই আৰু আগলৈ নাযাবি, সেই কলা দৈত্য সকল এতিয়াও গুছি যোৱা নাই! সিহঁতে তাতে লুকাই আছে।” কুন্তলাৰ কথাবোৰ বতাহত ভাঁহি আহি কাণত বাজি বৈছিল। কেৱল তাই নিজেই নহয়, এই কলা ভয়ংকৰ দয়া মমতাহীন, কেৱল হিংসাত্মকতাৰে ভৰা দৈত্য সকলক যিয়ে দেখিছে সিয়ে ভয়ত কম্পিত হৈ পৰিছে। কাৰণ ইহঁত মানুহৰ শাৰীত কোনোফালৰ পৰাই নপৰে। পৰিবই নো কেনেকৈ। মানুহৰ গুণ যে তিলমাত্ৰাও নাই ইহঁতৰ দেহত। ইহঁত অসুৰ! তাইৰ চিন্তা হয়, এই কণমানি ফুলো কি নুফুলোকৈ পাহি মেলি দিব খোজা ফুলৰ কলিটোৰ দৰে কুন্তলাইয়ো দৈত্য সকলক নিজ চকুৰে দেখা পালে। পাৰিব জানো তাই! কুন্তলাৰ চকুৰ পৰা আঁতৰ কৰিব এই ভয়ংকৰ ছবিখন। মচি দিব পাৰিব জানো! : ঐ কনচেং কি ভাবি আছা তই! কনচেঙে মাত লগালে।

: নাই! নাই! বিশেষ তেনে একো ভবা নাই! তোৰ ভনীয়েৰাৰ কথাহে কথাবোৰ মনলৈ আহি আছে।

: অ’ তাইলৈ আজি তোৰ কি মৰম জাগি উঠিল বুকুত; তাইক কি, তই আজিহে প্ৰথম কাষত পালি নেকি...?

: প্ৰথম পোৱা কথা নহয়! তাই

মুন ৰাজবংশী

যাওঁতে কৈ যোৱা কথাবোৰ হয়তো তই মন নকৰিলি। সেয়ে তই মোক এনেকৈ প্ৰশ্ন কৰিছ কনেং...? তাইৰ কথাবোৰ মন কৰা হ’লে তয়ো তাইক ভাবিবলৈ বাধ্য হৈ পৰিলি হেঁতেন।

: কনচেঙে কনচেঙক আজিও বুজি পোৱাত অসুবিধা হয়। তাই সেই পাক লগাই কথা কোৱা আগৰ পুৰণা স্বভাৱটো সলনি হোৱা নাই। কেৱল তাইয়ে নহয়! সিহঁতৰ চুবুৰীটোৰ কোনোৱে সহজতে কনচেঙক বুজি নাপায়। তাৰ বাবে কোনোৱেই তাইক বেয়াও নাপায়। তাইৰ কথাবোৰ আগৰ পৰাই তেনেকুৱাই। সিহঁত দুজনীয়ে এডোখৰ কোমল হৈ তেনেতে চাৰি পাচজনীয়া দল এটাই জুইৰ মসাল এটা হাতত লৈ সেই ঠাই পালে। কনচেং আৰু কনচেঙে প্ৰথমে দলটোক সিহঁতৰ মাজৰে কোনোবা বুলি ভাবিছিল! যেতিয়া শত্ৰুৰ দলটোৰ এজনে কনচেঙক আঙুলি দেখুৱাই দি তেওঁলোকৰ নিজৰ মানুহবোৰক কিবা ইংগিতৰে কৈ থকা দেখা পালে। কিন্তু কি কৈছে সেয়াহে নুশুনিলে! সেয়ে লগে লগে কনচেঙে কনচেঙক মুখত সোপা দি টানি আনিলে অলপ এক্সাৰ ঠাইলৈ।

কনচেঙে লক্ষ্য কৰিলে তেওঁলোকে কি উদ্দেশ্য ইয়ালৈ আহিছে। তেনে সময়তে কনচেঙে কিবা এটা ক’ব খুজিছিল! কিন্তু কনচেঙে মুখত সোপা মাৰি ধৰি থকা বাবে একো ক’ব নোৱাৰি মুখৰ পৰা হাতখন বাৰে বাৰে আতৰাব চেষ্টা কৰিও নোৱাৰিলে। কিছু সময়ৰ পাছত তাই দেখিলে! মানুহকেইজন তাৰপৰা লাহে লাহে নিজৰ স্থানলৈ আকৌ অহা বাটে ঘূৰি গ’ল। তাই বুজি নাপালে সিহঁত ইয়ালৈ কিয় আহিছিল কিয়! কি বিচাৰি আহিছিল! তেওঁলোকে হয়তো বুজিব পাৰিছিল, যে এই ঠাইৰ লোকসকলে আজি মৰিও অমৰ। কিয়নো তেওঁলোকে নিজৰ লগতে নিজৰ ঠাইখনকো ভালপাবলৈ শিকিছিল। সেয়ে হয়তো তেওঁলোকে আমাৰ লগত এই যুদ্ধত প্ৰাণ আৰ্হতি দিবলৈ অলপো সংকোচ নকৰি ওলাই আহিছিল। আজি তেওঁলোক এই পৃথিৱীৰ আটাইতকৈ সুখী প্ৰাণী। নিজৰ ভালপোৱা ঠাইডোখৰক ৰক্ষা কৰি থৈ গ’ল। যাওঁতে

যাওঁতে তেওঁলোকে এই পৃথিৱীৰ সকলোকে দেখুৱাই থৈ গ’ল! ইয়াত বসবাস কৰা লোকসকলে বায়ু, পানী, মাটি, চৰাই, জীৱ-জন্তুকে আদি কৰি সকলোকে মনে প্ৰাণে ভালপাইছিল। আনকি ইয়াত থকা প্ৰতিটো জীৱই ইয়াৰ লোকসকলকো প্ৰাণভৰি ভাল পাইছিল বাবেই হয়তো এই ঠাই স্বৰ্গতকৈয়ো বহুগুণে অত্যন্ত ধুনীয়া আৰু সুখী। ইয়াৰ লোকসকলে দুখ কি বস্তু কেতিয়াও অনুভৱ কৰা নাছিল। প্ৰতিজন লোকৰ মুখত কেৱল হাঁহি আৰু সুখে বিৰাজ কৰি আছিল। সিহঁতে পাহৰি গৈছিল, সুখৰ ৰেখাত খোজ কাঢ়ি দুখৰ পৰিধিবোৰ। কনচেঙে চাই থাকোতেই মানুহকেইজনে নিজৰ মাজতে কথা পাতি পাতি বহু দূৰ পালেগৈ। তাৰ পাছত লাহেকৈ কনচেঙৰ মুখৰ পৰা হাতখন আতৰাই তাই ক’লে, এতিয়া আৰু চিন্তা কৰিব নালাগে দে! সিহঁতে গলগৈ এতিয়া আৰু নাহে ইয়ালৈ!

যি নহ’ওঁক, কিছু সময়ৰ বাবে সিহঁতে অলপ উশাহ লবলৈ সময় পাইছে। এইখিনি সময়তে তাই কনচেঙক নিজ হাতেৰে চিকিৎসা কৰিব পাৰিব! তাই থিয় হৈ দীঘলকৈ ডিঙিটো কৰি চালে মন্দিৰৰ পৰা কোনোবা আহিছে নেকি! টিলাটো ওখ আৰু একাবেকা হোৱা বাবে কোন আহিছে সিমান ভালকৈ ক’ব নোৱাৰি! কিন্তু তলত থাকিলে ওপৰলৈ কোন গৈছে তাক ভালকৈ ক’ব পাৰি। এনেকৈ কিছু সময়লৈ তাই চাইয়ে থাকিল! এনেতে চকুত পৰিল কোনোবা যেন ওপৰলৈ উঠি আহিছে! কোন আহিছে সেয়াহে চিনিব পৰা নাই। ইফালে কনচেঙে পানী! পানী! বুলি তি নিবাৰ মান চিঞৰিলে। কনচেঙে ইফালে সিফালে ঘূৰি চালে পানী আনিব পৰা এনে কোনো ধৰণৰ পাত্ৰ নাছিল! আগতেও আনি থোৱা নাই বাবে তাই বনৰীয়া গছ এজোপাৰ পৰা এটা ডাঙৰ পাত চিঙি আনি ওচৰতে বৈ থকা তাইৰ শৈশৱৰ নৈখনৰ পৰা পাতটোত পানী ভৰাই লৈ কনচেঙক হাতৰ তলুৱাত লৈ খুৱাই দিবলৈ ধৰিলে।

এনেকৈ কেইবাবাৰো খুৱাই দিয়াৰ পাছত তাই লাহেকৈ সেহাই সেহাই ক’লে, আৰু নালাগে দে কনচেং! পিঠিখন বৰ

(বাৰপৃষ্ঠাত চাওক)

সপোন হৈ থাকিলা তুমি

মুন শৰ্মা, বহাগাও, লখিমপুৰ

সময় আহে সময় যায়, কাৰো বাবে নাথাকে বৈ। এই চিৰন্তন সত্য কথাটোকে ভাবি আকৌ এবাৰ সান্তনা লভাৰ চেষ্টা কৰিছে অজিত বেজবৰুৱাই। কলেজ খনৰ গেটৰ সন্মুখত উভতি যোৱা বাটত থমকি বৈ কলেজ খনৰ নামটোত চকু থৈ চাইছে এখন্তেক। ডাঙৰ ডাঙৰ নামেৰে লিখা আছে লাহৰীঘাট মহাবিদ্যালয় স্থাপিত আজি পৰা পঞ্চাশ বছৰ আগতেনৱেম্বৰ মাহৰ আজি দিনটোত।

সেই পঞ্চাশ বছৰৰ ভিতৰে তিনি বছৰ অধ্যয়ন কৰিছিল সি এই মহাবিদ্যালয়ত। প্ৰচুৰ মেধা ছাত্ৰ অজিতে শিক্ষাৰ সমানে সুন্দৰ কণ্ঠৰ অধিকাৰী হোৱাৰ বাবে গীতেৰেও মুহিছিল কলেজৰ সকলোকে। শিক্ষক, ছাত্ৰ, ছাত্ৰী কোন নাছিল তাৰ কণ্ঠৰ প্ৰেমিক। কলেজ সুন্দৰী হিয়াত মাত্ৰ তাৰ নাম হৈ বাজিছিল ক্ৰমে ক্ৰমে। বহুতেই মনৰ নিয়ন্ত্ৰণ হেৰুৱাই তাক ভালপোৱাৰ বিচাৰি মুকলিকৈ ভালপোৱাৰ প্ৰস্তাৱ দিবলৈও কণ্ঠবোধ কৰা নাছিল। কিন্তু কাৰো প্ৰস্তাৱ আদৰি লোৱা নাছিল লাজুকীয়া স্বভাৱৰ নাৰীৰ পৰা সদায় দূৰত থাকিব বিচাৰি সি।

তেতিয়া চলি আছিল সিহঁতৰ দ্বিতীয় বৰ্ষ, এদিন আৰম্ভ হৈছিল প্ৰথম বৰ্ষৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী বাবে পতা আদৰণি উৎসৱ। আহিছিল সিদিনা এজনী ছোৱালী। নাম মোহিনী। মুহূৰ্ততে তাৰ গাত লাগিছিল কোনো দিন নলগা প্ৰেমৰ এজাক মলয়া। শিহৰণ নমাই দিছিল সমগ্ৰ দেহত। বলিয়া হৈ পৰিছিল, প্ৰথম প্ৰেমৰ দুৱাৰৰ তলা খোলাৰ হেঁপাহত।

গোলাপী ওঁঠৰ ফাঁকেৰে নিগৰা সেই হাঁহিটো, হৰিণী নয়নৰ চাৱনিতুৱে, এখন মিঠা মিঠা লগা মুখৰ দৃশ্যই বহু নিশা তাক টোপনি যোৱাত বাধা দিছিল। তাৰ শয়ন সপোন সকলোতে মাত্ৰ সেই মেঘালী চুলিৰ মৰম লগা মোহিনীয়ে বাজত কৰিছিল।

সময় বাগৰি গৈছিল ভাৱনাতে বহু দিন যোৱাৰ পাছত এদিন হঠাৎ মিলিত হৈছিল কলেজৰ বাৰ্ষিক অধিবেশন সাংস্কৃতিক সন্ধ্যা অনুষ্ঠানৰ প্ৰস্তুতি শিবিৰত। কাৰণ তাইৰো আছিল এটা সুন্দৰ কণ্ঠৰ অধিকাৰী, সেয়ে অজিতৰ লগত গীতৰ শৰাই দিয়াৰ উদ্দেশ্যে নিৰ্বাচন কৰা হ'ল

ছাত্ৰ একতা সভাৰ তৰফৰ পৰা তাইক। সেই নিশা সিহঁত দুয়ো মিলি বেছ উপভোগ্য কৰি তুলিছিল সকলোৰে বাবে। ইটোৰ পিছত সিটো কৈ বহু গীতেৰে গোটেই কলেজ ফ্লিন্ড আলোড়ন তুলিছিল।

সেয়াই আৰম্ভণি, সম্পূৰ্ণ এবছৰ দুয়োৰে মাজত গঢ়ি উঠিছিল বন্ধুত্বৰ এক গভীৰ সম্পৰ্ক। বহাগৰ নিজান দুপৰীয়া, ফাগুনৰ ধূসৰ আবেলি, শীতৰ সেমেকা সন্ধ্যা সকলোকে সিহঁত উপভোগ্য কৰি তুলিব পাৰিছিল। কৃষ্ণচূড়াৰ প্ৰেমৰ ৰং বোৰ, সোণাৰুৰ হালধীয়া হাঁহি বোৰ সিহঁত আগত প্ৰভাৱ বিস্তাৰত ক্ষমতা নাই যেন হৈ পৰিছিল। সকলোতে মাত্ৰ সিহঁতি জিলিকিছিল।

যদিও বন্ধুত্ব, তথাপি প্ৰেমলৈ ৰূপান্তৰ কৰিব বিচাৰিছিল অজিতে। কিন্তু সাহস হোৱা নাছিল। সি ভয় কৰিছিল যদি প্ৰেমৰ প্ৰেমিকা হোৱাত প্ৰস্তাৱ দিয়াত যদি ভাগি যায় সিহঁতৰ বন্ধুত্ব! কিন্তু মনৰ হেঁচাত এদিন তইক প্ৰেমিকা ৰূপহে ৰাখিলেহে আজীৱন বিচাৰি পাব সি বুজি উঠিছিল।

এদিন তাৰেই উদ্দেশ্য লৈ তাইক নিমন্ত্ৰণ কৰিছিল চহৰৰ সেই ৰেষ্টুৰেনত খনলৈ য'ত সি নজনা কৈয়ে তাই আগৰে পৰা প্লেণ কৰিছিল আছিল প্ৰেমৰ দিৱস পালনৰ উদ্দেশ্য লৈ। কথাটো তাইক কৈছিল সি এদিন। তাইও একে সময়তে কৈছিল মই আগৰ পৰা তালৈ যোৱাৰ কথা আছে। তোমাকো লৈ যাম মোৰ এজন বিশেষ আহিব সেইদিনা। সি ও ক'লে ঠিক আছে। কিন্তু এবাৰো নাভাৱিলে যে এনেকুৱা ও হ'ব পাৰে বুলি। নিৰ্দিষ্ট সময়ত সি উপস্থিত। কিছু সময় ইফালে সিফালে চাই দেখা পালে তাইক। লগত এটা ল'ৰা। কোন হ'ব পাৰে! সহজ সবল অজিতৰ মনত ভাব হ'ল বন্ধু। অৰ্থাৎ তেতিয়াও ভবাই

নাছিল তাইৰ যে প্ৰেমিক সেইজন। সিফালে মোহিনীয়ে তাক দেখি আনন্দৰ সীমা নাই। এবাৰত উঠি গৈ তাৰ হাত খন খামুচি ধৰি বহি বহি থকা লৰাটোক ক'লে এইয়া মোৰ সকলোকৈ ভাল মৰম বন্ধু। লগে লগে লৰা জনে আগবঢ়ালে কৰ্মদন বাবে হাত খন সিও এটা মিঠা হাঁহিৰে কৰ্মদন কৰিলে। তাৰ পাছতে কৈ গৈ গ'ল মোহিনীয়ে অজিতৰ কলিজা ভগা সেই শব্দ কেইটা। এইয়া প্ৰেমিক মিষ্টাৰ অনুৰাগ বৰুৱা যিয়ে তাক কাঁইট হৈ খুচি অৱশ কৰি পেলাইছিল ভিতৰি ভিতৰি পলকতে। লগে লগে খং, দুখ, বেজাৰ, আবেগে তাক হেঁচা মাৰি ধৰিছিল। বুকু খন খুব বিয়াইছিল। কোনো দিন এনে শব্দ শুনিম বুলি কেতিয়াও নভবা আজি শুনিছে। সম্পূৰ্ণ প্ৰস্তুত হৈ গৈছিল সি আজি যেন ৰচি দিব ইতিহাসত গোলাপৰ দিনত প্ৰেম ভবা এটি গোলাপী কবিতা তাইৰ নামত। পিছে ভবা দৰে নহ'ল তাৰ। কোনো দিন ভালপোৱা, প্ৰেমৰ কথা নোকোৱা, অকল প্ৰকৃতি, বন্ধুত্ব, গীত ভালপোৱা ছোৱালী জনীৰ যে এজন প্ৰেমিক আছে। যাক এবছৰ তাই গোপনে ৰাখিছিল তাৰ পৰা। সি বহুত দেৰি কৰি দিলে সম্ভৱ।

তাৰ হিংসা হৈ গৈছিল সেই ল'ৰাটোৰ প্ৰতি। মোৰ উপস্থিতিত তাৰ ইমান সাহস, মোহিনীৰ লগত হাতত হাত থৈ প্ৰেমৰ বতৰা দিবলৈ। চিঞৰি চিঞৰি কান্দি দিওঁ যেন লাগিছিল কিন্তু সি নাকান্দিলে কাৰণ সি জানিছিল লাভ নাই।

আবেগিক হৈ পৰা সি যেন উশাহ ল'বলৈ পাহৰি গৈছিল। তথাপি সি নিচুপ হৈ মাত্ৰ এটা শেঁতা হাঁহিৰে সিহঁতৰ ধেমালি চাই আছিল। উপায় নো আছে কি? সময়ৰ খেল, ভাগ্যৰ লেখা। আমি মাত্ৰ তাৰ দাস। ক্ষন্তেক পিছতে এটি অজুহাত সি সিহঁতৰ কাষ এৰি ওলাই আহিছিল বাহিৰলৈ কাৰণ সেই সময়ত কিছু মুকলি বতাহৰ খুব প্ৰয়োজন অনুভৱ কৰিছিল।

নেপথ্যৰ বাগিনী

সংগীতা ডেকা, ৰঙিয়া

এন্ধাৰবোৰ এতিয়া প্ৰিয়....!
আলোকে, বহুত ৰঙীণ স্বপ্ন দেখুৱালে
ধূলিৰে ধূসৰিত সকলো....!
তেজ প্ৰবাহিত কাঁচৰ টুকুৰা বুটলি বুটলি,
বালিবোৰ এপল এপলকৈ,
যেনি তেনিয়েই সৰিল...!
দুচকু মেলি হৈ অনুভৱ হ'ল....!
ক'ত নো ডুব গৈ আছিল তই...?
চা চেন চা, এয়াচেন ভগ্ন হে....!
দুহাতত পোহৰ সনা,
ৰঙৰ বোল জানো পৰিব
খোজবোৰ আগুৱাবলৈ....?
নাই, নপৰে দে....!
সোৱা চা এন্ধাৰ,
তোক সুৰক্ষাৰ বুকুখনেৰে
আৱৰিলেই যথেষ্ট,
গোপনে লুকাই থোৱা টোপ টোপ আৱেগক
সন্মান দিবলৈ....!
ঐ আন্ধাৰ, বৰ প্ৰিয় অ' তই
বৰ প্ৰিয়, বৰ প্ৰিয়.....!

গতানুগতিকতাৰ স্তৱক

সংগীতা বৰুৱা, গুৱাহাটী

(১)
এখন বহল আকাশৰ ভৰ তাহানিৰে পৰা মোৰ কান্ধত
মোৰ পৃথিৱী আৱৰি মোৰেই উশাহৰ,
মোৰেই নিশাহৰ উষ্ণতা অহৰহ
নিৰে সেমেকা গালতো,
ঠেটুৱৈ শীততো সেই উশাহৰ উষ্ণতা !
(২)
নিঃশব্দ উশাহৰ সুৰুঙাৰে নামি আহা
আজি পুৰণি কথা নকবা
নতুন দিনৰ নতুন কথাবোৰ কবা
নকৈ তঁকা ছবিখনৰ কথা কবা
নদীখন লাহে লাহে
আকাশৰ শেষ সীমাত
লগ হোৱাৰ কথা কবা
আজি নিশা নিঃশব্দে
মোৰ উশাহৰ সুৰুঙাৰে নামি আহিবা !
(৩)
জীৱন আৰু সময়ৰ যুগলবন্দীঃ
সময়ে নিজে নিজেই কাটি লয়
সেউজীয়াৰ বাট
ধূসৰিত সোঁৱৰণিয়ে দি যায় জীৱনৰ বাটত
হালধীয়া পলস !
জীৱন আগবাঢ়ে, সময় আগুৱায়
উশাহে কেৱল ন-ৰূপত নতুন নাম লয় !

ENGLISH NEWS SECTION

Governor attends the re-launching of Dainik Janambhumi

Guwahati, RB News- "Newspapers are the mouthpiece of the masses; they play the role of custodians of the truth and human rights of the people," said Assam Governor Prof. Jagdish Mukhi at the re-launching programme of Dainik Janambhumi an Assamese daily newspaper in a city hotel here today.

Speaking on the occasion, the Governor said that there are many challenges before the media today. Though it is getting difficult to strike a balance between the cost and revenue, media is working in the society to highlight several issues and bring them to limelight. He said that today though digital media has gained popularity, print media has a unique place. He said that millions of readers still read the daily news papers with editorials and

articles. Therefore, it may be attributed that print media has the power to interfere in the policy making of the country.

The Governor also said that though the young generation is somehow losing interest in print media and getting attracted to digital media, it the responsibility of the parents and teachers to develop interests of their wards in print media. The people associated with the print media should also take the responsibility to make it interesting for the young generation.

Extending wishes to the Prag family, the Governor

said that the re-launch of the news daily would surely provide fresh depth to Assamese journalism and media industry. The Governor congratulated the patron of Prag News Dr. Sanjeev Narain on this occasion.

Minister of Information and Public Relations Pijush Hazarka, Minister of Industries and Commerce Bimal Borah, Advisor Education Govt. of Assam Prof. Nani Gopal Mahanta, CMD of Prag Dr. Sanjeev Narain and a host of other dignitaries were present on the occasion.

'Mughal Gardens' at Rashtrapati Bhavan renamed to 'Amrit Udyan'

RB News- 'Mughal Gardens' at Rashtrapati Bhavan in Delhi has been re-

named to 'Amrit Udyan'. According to Navika Gupta, Deputy Press Sec-

retary to President Droupadi Murmu, under 'Azadi Ka Amrit Mahotsav', President Murmu has given the common name of 'Amrit Udyan' to the gardens of Rashtrapati Bhavan. 'Amrit Udyan' will be open to the public from January 31 to March 26.

Rakhi Sawant's mother passes away due to brain cancer

RB News - Rakhi

Sawant's mother Jaya Bheda passed away on Saturday after a prolonged battle with brain cancer. Her mother had been hospitalised and was in critical condition. The cancer had

spread to the kidneys and the lungs. A few days ago, Rakhi had posted a video on Instagram, in which she had shared updates about her mother's condition.

India lose a T20 in Ranchi for the first time ever

RB News- New Zealand defeated India by 21 runs in first T20 in Jharkhand's Ranchi. It's the first time India have lost a T20 in Ranchi. Batting first, New Zealand put up a total of 176/6, their second-highest T20 total against India in India. Daryl Mitchell and Devon Conway smashed fifties for New Zealand. India were restricted to 155/9 in 20 overs.

Sabalenka wins Aus Open to clinch her maiden Grand Slam

RB News - World number five Aryna Sabalenka defeated Elena Rybakina 4-6, 6-3, 6-4 to win Australian Open 2023 women's singles title. It's the 24-year-old Belarusian tennis player's maiden Grand Slam title. Sabalenka has become the 58th different woman to win a Grand Slam singles title in Open Era. She won a prize money of AU\$2,975,000 (more than 17 crore) for her victory.

BJP releases list of 48 candidates for Tripura Assembly polls

RB News - The ruling Bharatiya Janata Party (BJP) announced a list of 48 candidates for the Tripura Assembly elections on Saturday. It fielded Union Minister Pratima Bhoomik from Dhanpur and dropped six sitting

MLAs, including Arun Chandra Bhowmik (Belonia), Biplob Ghosh (Matabari) and Subhash Das (Nalchar), among others. The BJP has fielded 11 women candidates for the polls.

আকৌ দ্বিখণ্ডিত হব

পৰিবাজ্যৰ অন্যান্য সশস্ত্ৰ সংগ্ৰাম অব্যাহত ৰখা সংগঠনসমূহৰ স্থিতি কি হব? যদি এনেদৰে সকলোৰে দাবী পূৰণ কৰি নতুন নতুন ৰাজ্য অথবা কেন্দ্ৰীয় শাসিত অঞ্চল গঠন কৰা হয় তেনেহলে হয়তো এদিন অসমৰ অস্তিত্ব ইতিহাসৰ পাতত বিলীন হৈ যাব। সম্প্ৰীতি আৰু সমন্বয়ৰ দোলেৰে একত্ৰিত হৈ অসমৰ অস্তিত্বক জীয়াই ৰখাটো প্ৰতিগৰাকী অসমীয়াৰ কাম্য। অসমত বসবাস কৰা সকলোৱে জাতি, ধৰ্ম, বৰ্ণৰ উৰ্ধত থাকি নিজকে এগৰাকী অসমীয়া হিচাপে চিনাকি দিয়াটো নিজৰ নৈতিক দায়িত্ব। অসম আৰু অসমীয়া জাতিৰ সংকটৰ সময়ত প্ৰতিটো জাতীয়তাবাদী সংগঠনে তেওঁলোকৰ স্পষ্ট মতামত প্ৰকাশ কৰাটো তেওঁলোকৰ দায়িত্ব আৰু কৰ্তব্য। সংবাদ মাধ্যমৰ জৰিয়তে লাভ কৰা খবৰ যদি সঁচা হয় তেনেহলে সেয়া যে অসমৰ বাবে এক দুৰ্ভাগ্যজনক খবৰ সেই কথা প্ৰতিগৰাকী স্বাভিমानी অসমীয়াই মৰ্মে মৰ্মে উপলব্ধি কৰিছে।

লিমাৰিক

এছ ইছলাম, বৰপেটা

সুন্দৰৰ পূজাৰী তুমিয়ে নাট্যকাৰ
তুমিশিল্পী জগত বিখ্যাত চিত্ৰকৰ
জয়মতী নাটকত
এধৰণী পুলকিত
তোমাৰ গীতি নৃত্য বিশ্ব চমৎকাৰ।

Beauty of the Week

গীতাশ্ৰী শইকীয়া মহন্ত

কনচেং

বিয়াইছে! সেই বলিয়া কুকুৰৰ দৰে ঘূৰি ফুৰি আগত পৰি থকা কেঁচা মাংস টুকুৰাটোৰ ওপৰত যেনেকৈ জপিয়াই পৰে! মোৰ ওপৰতো সিহঁতে তেনেকৈ জপিয়াই পৰিছিল কনচেং! মই নোৱাৰিলোঁ কনচেং! নিজৰ লগতে আমাৰ চুবুৰীটোকো বচাব নোৱাৰিলোঁ। মোক ক্ষমা কৰিবি! এই ধুনীয়া পৃথিৱী খনৰ আমাৰ এই সোণৰ প্ৰাণীবোৰক কোনোমতে ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰিলোঁ। কি জানা কনচেং! সিহঁতৰ গাত মানুহৰ তেজ নাই, সিহঁতৰ গাত খাব নোপোৱা ৰাক্ষসৰ তেজে বিয়পি আছে। দয়া, মায়া, মমতা একোৱেই নাই বুজিছানে কনচেং! এই নৈখন, পাহাৰ-পৰ্বত, ইয়াৰ চৰাইবোৰ জন্তুবোৰ, আৰু আমাৰ মৰমৰ মানুহবোৰক পাৰিলে সিহঁতে সুদাই নেৰে সিহঁতে সকলো ধ্বংস কৰিম বুলিয়েই আহিছে ইয়ালৈ। গতিকে তই নিজকে প্ৰাণটো বচোৱা কনচেং! গধূলিৰ বিয়াদপূৰ্ণ আকাশখনৰ দৰে বিষাদেৰে ভৰি পৰিছিল কনচেংৰ মুখখন। পশ্চিমত ডুবিলে ধৰা ৰঙা বেলিটোৰ দৰে ৰঙা হৈ পৰিছিল কনচেংৰ মুখখন। এটা সময়ত বেলিটোৰ লগে লগে কনচেংও ডুবি গৈছিল। বহুত সময়লৈ তাই কথা কোৱা নাছিল! হাত ভৰি চেঁচা হৈ পৰিছিল। কনচেংও চিঞৰিলে যদিও তাই আৰু পুনৰ ঘূৰি নাছিল। কনচেংৰ কথাবোৰ গছবোৰত ঠেকা খাই গধূলিৰ মায়াময় বতাহজাকত উটি গৈছিল। কনচেংৰ মূৰটো বুকুত গুজি লৈ পাৰিছে মানে কান্দিছে! বাৰে বাৰে কঁপালত তাইৰ দুই ওঁঠেৰে আলফুলে চুমা আঁকি দিছে। তই মোক এৰি যাব নোৱাৰা কনচেং! মই তোক যাবলৈ নিদিওঁ! তোক ইমান সোণকালে মোৰ পৰা কোনেও কাঢ়ি নিব নোৱাৰে! নাই আজি কনচেংৰ কান্দোন কোনেওঁ নুশনে! কনচেংক সান্ধা দিবলৈ আৰু কনচেংৰ দৰে দ্বিতীয় জন বান্ধৱী তাইৰ জীৱনত কেতিয়াও নাহি। কনচেং হাঁহিলে এতিয়াৰ পৰা তাইৰ কাষত হাঁহিবলৈ কোনো নোলাব।

বৰ্তমানৰ সৰস্বতী পূজা

আস্কৰ আলী,
অসমীয়া বিভাগ, দৰং মহাবিদ্যালয়

ভাৰতবৰ্ষত প্ৰাচীনকালৰ পৰাই দেৱ-দেৱী সকলৰ পূজা আৰ্চনা প্ৰচলিত। বিদ্যা অবিহনে সকলো অসুখসাৰশূন্য। এতেকে জ্ঞানৰ অধিষ্ঠাত্ৰী দেৱী হিচাপে আমাৰ হিন্দু সমাজে প্ৰতিবছৰে মাঘ মাহৰ শুক্লা পঞ্চমী তিথিত সৰস্বতী পূজা পালন কৰে। সৰস্বতী পূজা শিক্ষানুষ্ঠান সমূহত অতি উল্লেখ্য মালহেৰে উদ্‌যাপন কৰা হয়। সৰস্বতী পূজাৰ দিনা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলে দেৱীৰ সন্মুখত প্ৰাৰ্থনা, কাৰ্পূণ্য কৰি সৰস্বতী দেৱীৰ পৰা আশীৰ্বাদ লয়, যাতে শিক্ষা জীৱনত সফলতা অৰ্জন কৰিব পাৰে। কিছু কিছু অঞ্চলত দেৱীৰ প্ৰতিমা পূজাৰ পিছৰদিনা বিসৰ্জন দিয়া হয় যদিও কিছু কিছু অঞ্চলত প্ৰতিমা শিক্ষানুষ্ঠানৰ প্ৰাৰ্থনা গৃহত অধ্যুষিত কৰা দেখা যায়। অতীজৰে পৰা ভাৰতবৰ্ষ তথা আমাৰ অসমতো জাকত জিলিকাকৈ সৰস্বতী পূজা উদ্‌যাপন কৰি অহা হৈছে। সৰস্বতী পূজা নৰকাসুৰ আৰু ৰজা ভগদত্তৰ দিনত “বাসন্তী উৎসৱ” হিছাপে পালন কৰা হৈছিল। কালক্ৰমত ই সৰস্বতী পূজালৈ ৰূপান্তৰিত হৈছে।

সেই অতীতৰ সৰস্বতী পূজা আৰু বৰ্তমানৰ সৰস্বতী পূজাৰ মাজত এক আকাশ-পাতাল অন্তৰাল। সাম্প্ৰতিক সময়ত দেৱী দৰ্শন, আশীৰ্বাদৰ পৰিৱৰ্তে ডেকা-গাভৰু ব্যস্ত হৈ পৰে আধুনিক জাক-জমকতাত, ৰূপ-সৌন্দৰ্যত। বৰ্তমান সৰস্বতী পূজা মানেই দামী পোছাক, দামী বাইক, দামী কেমেৰা। পূজাৰ পৰিৱৰ্তে ডেকা-গাভৰুক এই দিনটোত দেখা যায় বিভিন্ন পাৰ্ক, ৰেষ্টুৰা, ছবি ঘৰ, নাইবা ৰাজপথত বাইকত উচ্ছুংখল

অৱস্থাত। বৰ্তমান এই আধুনিকতাৰ প্ৰতিযোগিতাত সৌন্দৰ্য্য বৃদ্ধি, দামী সাজ-পাৰ, আ-অলংকাৰ, দামী বাইক আদিৰ যেন এক প্ৰতিযোগিতাহে প্ৰাৰম্ভ হৈছে। আজিৰ দিনত সৰস্বতী পূজা মানে সৌন্দৰ্য্যৰ এক প্ৰতিদ্বন্দ্বিতা। আৰু সেই সৌন্দৰ্য্যৰ তৰজ্জুত উঠিবলৈ হ'লে প্ৰয়োজন দামী দামী সাজ-পাৰ, আ-অলংকাৰ। এই প্ৰতিযোগিতাৰ পলগ্ৰহত এচাম সাধাৰণ আৰু মধ্যবিত্ত শ্ৰেণীৰ শিক্ষাৰ্থীৰ পৰিয়ালৰ ওপৰত ৰামট্যাঙোন পৰিছে। কিয়নো, সহপাঠীৰ লগত ফেৰ মাৰি জকমককৈ সাজি কাচি পূজাৰ থলীলৈ যাব পৰাকৈ তেওঁলোক অৰ্থৰস্তু নহয়। গতিকে, এনে পৰিস্থিতিত বহুতো এনেধৰণৰ সাধাৰণ শিক্ষাৰ্থী মানসিক ভাৱে নীচাত্মবোধত ভোগা দেখা যায়। পৰিণতিস্বৰূপে, সেই বিশেষ দিনটোত পূজাৰ থলীলৈ যোৱাৰ পৰা বিৰত থাকি বহু শিক্ষাৰ্থী ঘৰতে থকা পৰিলক্ষিত হয়। এই ক্ষেত্ৰত কিন্তু অসমৰ সংবাদ মাধ্যম সমূহো বহু পৰিমাণে জগৰীয়া (বিশেষকৈ ইলেকট্ৰনিক সংবাদ মাধ্যমসমূহ)। এই সংবাদ মাধ্যমসমূহে তেওঁলোকৰ ব্যৱসায়িক লাভালাভৰ বাবে বিভিন্ন শিক্ষানুষ্ঠানৰ শিক্ষাৰ্থীৰ

মাজত সৌন্দৰ্য্যৰ প্ৰতিযোগিতা, চেলফি প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰে। কিন্তু ইয়াৰ প্ৰভাৱে যে এচাম শিক্ষাৰ্থীক মানসিক ভাৱে ভাঙি পেলাই এই কথা হয়তো তেওঁ লোকে কোনোদিনে অবগায় কৰিবই পৰা নাই আজিলৈকে। সৰস্বতী পূজাৰ মণ্ডপে মণ্ডপে যেতিয়া সুন্দৰীৰ সন্ধান কৰি ফুৰা হয়, তেতিয়া ছাত্ৰীসকলৰ মাজতো সৰস্বতী পূজাৰ মূল অৰ্থ, উদ্দেশ্য হেৰায় আৰু আৰম্ভ হয় সৌন্দৰ্য্য প্ৰতিযোগিতা। এই দিনটোত আমি বহু পথ দুৰ্ঘটনা সংঘটিত হোৱাও লক্ষ্য কৰোঁ। এচাম যুৱক তীব্ৰ বেগত বাইক চলোৱা প্ৰতিযোগিতাত নামি পৰে আৰু ইয়াৰ ফলত সংঘটিত হয় ভয়ংকৰ পথ দুৰ্ঘটনাৰ।

সৰস্বতী পূজাক সৰস্বতী পূজা হৈ থাকিবলৈ দিয়ক, ইয়াত সৌন্দৰ্য্য প্ৰতিযোগিতাৰে অতিৰিক্ত কৰি সৰস্বতী পূজাৰ মূল তাৎপৰ্য্য বিয়িত কৰাৰ লগতে এক শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰীক নীচাত্মকাবোধত নোভোগাব। সাজ পাৰেৰে সুন্দৰ হোৱাৰ পৰিৱৰ্তে মনেৰে সুন্দৰ হৈ সকলো আগুৱাই যাব পাৰিলেই আমি হৈ পৰিম সত্য, সুন্দৰ আৰু জ্ঞানৰ পূজাৰী। কিয়নো, ভগৱানৰ অস্তিত্ব আধুনিকতাৰে নহয়, ই হৃদয়ৰ পৰাহে গ্ৰহণযোগ্য।